ហេព្រើរ ជំពូកមួយ

ហើយដើម្បីផ្តល់—តិចតួច...ខ្ញុំគិតថាគ្មានអ្វីល្អសម្រាប់ខ្ញុំជាងព្រះបន្ទូលនោះទេ។ "សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយការស្តាប់ឮ ហើយឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។"

2 នៅថ្ងៃពុធ និងប្រហែលជាថ្ងៃអាទិត្យ កម្មវិធីមួយនៃថ្ងៃអាទិត្យ ផ្តល់ឱ្យគ្រូគង្វាលនូវការសម្រាកបន្តិច ដែលគាត់សមនឹងទទួលបានវាខ្លាំងណាស់ ហើយគិតថាប្រហែលជាយើងគ្រាន់តែយកសៀវភៅនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ យើងធ្លាប់ធ្វើបែបនោះហើយ ពេលខ្លះនៅលើវាពេញមួយឆ្នាំ។

3 ខ្ញុំចាំថាមានពេលមួយដែលយើងបាននៅមួយឆ្នាំពេញលើសៀវភៅវិវរណៈ។ ប៉ុន្តែ អូ៎ ខ្ញុំអើយ រឿងដែលយើងបានរៀន ហើយវាអស្ចារ្យយ៉ាងណា! បន្ទាប់មកយើងបានត្រឡប់ទៅសៀវភៅដានីយ៉ែល ឬសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ឬនិក្ខមនំ ហើយគ្រាន់តែយកវា ពីមួយជំពូកទៅមួយជំពូក ហើយវាបានតភ្ជាប់ព្រះគម្ពីរទាំងមូលជាមួយគ្នា។ អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ណាស់!

4 បន្តិចក្រោយមក យើងត្រូវតែទទួល...ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់បន្តប្រទានពរ ហើយយើងបន្តទៅមុខទៀត យើងនឹងចូលទៅក្នុងចំណុចជ្រៅពិតប្រាកដមួយចំនួននៅទីនេះ ជ្រៅពិតមែន។ ហើយយើងនឹងទៅពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ តាមរយៈបទគម្ពីរជាមួយវា។

5 ហើយខ្ញុំចូលចិត្តយកបទគម្ពីរប្រៀបធៀបជាមួយបទគម្ពីរ។ នោះជារបៀបដែលវាត្រូវតែអញ្ចឹង។ វាគ្រាន់តែជារូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ហើយនៅក្នុងសៀវភៅនេះដែលយើងកំពុងសិក្សា យើងនឹងចូលទៅ អូ សេចក្តីសង្គ្រោះ និងការព្យាបាលដ៏ទេវភាព និងការអស្ចារ្យ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ ហើយ អូ អ្វីគ្រប់យ៉ាងមកក្នុងទីនេះ។

6 ហើយប្រហែលជាពេលខ្ញុំទៅកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវទៅប្រជុំ... ខ្ញុំមិនដែលដឹងថាពេលណាខ្ញុំនឹងទៅប្រជុំ ហៅឱ្យទៅប្រជុំ ព្រោះខ្ញុំមិនមានអ្វីកំណត់រហូតដល់ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវធ្វើរឿងមួយជាក់លាក់។ ហើយនោះប្រហែលជានៅព្រឹកព្រលឹម ខ្ញុំប្រហែលជាហោះហើរទៅកាន់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា រហូតដល់រដ្ឋម៉េនឬកន្លែងណាមួយ

ដែលទ្រង់នឹងហៅខ្ញុំ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនកំណត់ផ្លូវធំ ដំណើរវែងឆ្ងាយ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបាន។ កិច្ចការរបស់ខ្ញុំមិនត្រូវបានកាត់ចេញបែបនោះទេ ហើយវាគ្រាន់តែខុសគ្នា។

7 ហើយឥឡូវខ្ញុំមកផ្ទះដើម្បីសម្រាកបន្តិច។ ខ្ញុំបានស្រេកទម្ងន់ម្ភៃផោន ក្នុងជំនួបចុងក្រោយនេះ។ ហើយបងប្រុស មើស៊ីនិងបងប្រុសហ្គោដបានក្រោកឡើងមួយរយៈមុន ហើយបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំកត់សម្គាល់អ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ អ្នកដាក់បេះដូងរបស់អ្នកទាំងស្រុង។"

8 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចធ្វើការងារដ៏ត្រឹមត្រូវមួយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកទទួលបានត្រូវនៅជួរមុខសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ អស់ពីកម្លាំងចិត្ត អស់ពីព្រលឹង អស់ពីបេះដូង អស់ពីគំនិត អ្វីៗដែលអ្នកមាន។" ពេលអ្នកធ្វើអ្វីក៏ដោយ ធ្វើវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ មិនអញ្ចឹងទេគឺកុំធ្វើអ្វីទាល់តែសោះ សូមទុកវាចោល។ បើអ្នកនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទាន ចូរដាក់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមានចំពោះព្រះគ្រីស្ទ នោះហើយ ជាពេលវេលារបស់អ្នក ទេពកោសល្យរបស់អ្នក អ្វីគ្រប់យ៉ាងរបស់អ្នក។

9 ខ្ញុំគ្រាន់តែកត់សម្គាល់យុវជនម្នាក់នេះ។ បងប្រុស ប៊ីន នោះជាប្រពន្ធរបស់អ្នកតើមែនទេ ដែលលេងនិងច្រៀងនៅទីនោះ គូស្នេហ៍វ័យក្មេងនោះ។ ហើយ—ហើយវាមិនមែនជាព្យាណូទេ វាក៏មិនមែនជាអ័កហ្គានដែរ ប៉ុន្តែវាជាឧបករណ៍តន្ត្រីខ្លះពួកគេយកវាមកចងហើយបិត ហើយធ្វើអ្វីមួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ ប្រហែលជាអ្នកអាចធ្វើវា ហើយច្រៀង នោះគឺ ការយកឈ្នះព្រលឹង។ ធ្វើអ្វីមួយ មិនថារឿងអ្វីទេ។ ប្រសិនបើអ្នក—អ្នកអាចផ្លុំកញ្ចែ មែនហើយ ផ្លុំវាចុះ។ គ្រាន់តែធ្វើអ្វីមួយ។ គ្រាន់តែថ្លែងទីបន្ទាល់ ឬធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់អាណាចក្ររបស់ព្រះ។ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកមានចូរដាក់វាទៅប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីរបស់ព្រះ។

10 ឥឡូវនេះ យើងនឹងមិនព្យាយាមនៅយូរពេកទេ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាអ្នកធ្វើការ។ អ្នកត្រូវក្រោកពីព្រលឹម។ ហើយខ្ញុំទៅបរបាញ់សត្វកំប្រុកជារៀងរាល់ព្រឹក។ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកពីការពិត។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវមកផ្ទះ គឺដើម្បីសម្រាកបន្តិច។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំក្រោកពីដំណេក ប្រហែលម៉ោងបួន ហើយចេញទៅក្រៅក្នុងព្រៃ មែនហើយ ហើយដើរលេងបន្តិចហើយចូលគេង។ ហើយខ្ញុំកំពុងឡើងទម្ងន់មួយចំនួនមកវិញ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងបានសម្រាក

បន្តិច ក្រោយមក ប្រសិនបើអ្នក...បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយអ្វីៗគឺល្អ។

11 តោះ ឥឡូវនេះ យើងនឹងបើកព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនាំយកព្រះគម្ពីររបស់អ្នករាល់យប់...តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ បើមានអ្នកណាខ្លះខ្វះ ឬនរណាម្នាក់ចង់អានតាមជាមួយនឹងគ្នាយើងមានគម្ពីរខ្លះនៅទីនេះ យើងនឹងមាន...អ្នកដឹកនាំខ្លះដើម្បីហុចពួកគេចេញទៅឱ្យអ្នក។ មានអ្នកណាចង់បានមួយទេ? មែនហើយ គ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកឡើង។

12 ឆ្ងល់ថាបើបងប្រុស...ដុក មកទីនេះហើយយកព្រះគម្ពីរទាំងនេះ។ អ្នកកំពុងឈរក្បែរនោះ ហើយបងប្រុសប៊ីន។ តើត្រូវទេ ប៊ីន? ខ្ញុំបានលឺគាត់និយាយ...[បងប្រុសនិយាយថា "ខុនរ៉ាដ។"—អេដ។] ថាម៉េច? ["ខុនរ៉ាដ។"] ខុនរ៉ាដ។ ខ្ញុំបានហៅគាត់...ខ្ញុំពិបាកស្តាប់ណាស់ ប្រហែលជា បងប្រុសនេវីល។ តើខ្ញុំធ្លាប់បានដាក់ឈ្មោះថាប៊ីនដោយរបៀបណា? ខ្ញុំស្គាល់មុខបុរសនោះ ហើយខ្ញុំមិនអាច ចាំឈ្មោះគាត់បានទេ។

13 ហើយអ្នកដឹងទេ ពេលអ្នកកាន់តែចាស់ទៅបន្តិច ខ្ញុំរកឃើញរឿងមួយ វាកាន់តែពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការអានព្រះគម្ពីរនេះ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែមិនចូលចិត្តគិតថាត្រូវពាក់វ៉ែនតា ដើម្បីអានគម្ពីរ។

14 ប៉ុន្តែ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មាន ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងងងឹតភ្នែក។ ហើយខ្ញុំបានទៅមើលសេម។ ហើយសេមបាននិយាយថា "ប៊ីល ខ្ញុំមិនដឹងទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងណាត់ឱ្យអ្នកជួបជាមួយអ្នកឯកទេស។"

15 ខ្ញុំបានទៅល្វីសស្វីល។ វាត្រូវតែជាឆន្ទៈរបស់ព្រះអម្ចាស់។ អ្នកឯកទេសល្បីៗមួយចំនួន ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះរបស់គាត់ហើយឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែគាត់បានអានសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នកបានត្រលប់ទៅអាហ្វ្រិកវិញ ខ្ញុំចង់ទៅជាមួយអ្នក។" គាត់បាននិយាយថា "ហើយប្រសិនបើអ្នក...ពួកគេជនជាតិអាហ្វ្រិកស្រឡាញ់អ្នក។" ហើយបាននិយាយថា "ពួកគេមានជំនឿខ្លាំងណាស់ជាពិសេសជាមួយការកាន់កាំបិត ដើម្បីទៅកាប់។ ដូច្នេះ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់មានរយៈពេលប្រាំមួយខែនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់ការវះកាត់ជំងឺភ្នែកឡើងបាយនិងវត្ថុផ្សេងៗ នៅ...ក្នុងបេសកកម្ម។" ហើយបាននិយាយថា "ប្រសិនបើយើងអាចទៅជាមួយគ្នា ហើយអ្នកអាចឈ្នះការពេញចិត្តពីពួកគេ ដូចជា" បាននិយាយថា

"ចុះបើពួកគេមានជំងឺភ្នែកឡើងបាយនិងការងារភ្នែក" បន្តថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ផ្តល់ឱ្យវា ដោយមិនគិតថ្លៃ ប្រាំមួយខែ។" ហើយខ្ញុំភ្លេចថាអ្នកត្រូវរង់ចាំការណាត់ជួបជាមួយគាត់រយៈពេលប៉ុន្មាន។

16 ហើយយើងកំពុងអង្គុយក្នុងបន្ទប់តូចមួយហើយវាមាន—ពន្លឺក្រហមតូចបន្តិចបើកមក នៅក្នុងបន្ទប់ងងឹតខាងក្រោយនោះ។ ហេតុអ្វី ខ្ញុំអាចអានអក្សរទាំងនោះបាន។ វាបាននិយាយថាម្តេ-ម្តេ។ ខ្ញុំអាចអានវាតាមវិធីណាមួយ។ ហើយគាត់បានពង្រីកវានៅដប់ប្រាំ-ដប់ប្រាំ ហើយខ្ញុំអាចអានវាបាន។ ហើយដាក់វានៅលើដប់-ដប់ ហើយខ្ញុំអាចអានវាបាន។ គាត់បាននិយាយថា "ជាការប្រសើរណាស់ មិនមានអ្វីខុសច្រើនចំពោះភ្នែករបស់អ្នកទេ។"

17 ដូច្នេះគាត់មានកែវយឹតតូចមួយ។ គាត់ដាក់ឧបករណ៍តូចមួយនៅក្រោយទីនោះ របស់តូចមួយ អ្នកដឹងទេ។ តេឡេស្កុបចាស់ៗ មានប៉ុន្មាននាក់ដែលនៅចាំ? យើងធ្លាប់មើលតាមរបស់នោះ មើលរូបភាព អ៊ីចឹងឯង។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកអាចអានវាបានទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ បាន។"

គាត់បាននិយាយថា "អានវាឱ្យខ្ញុំ។"

18 វាមាន អូ កថាខណ្ឌទាំងមូល ប្រហែល*ដូចនោះ*។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើម អានវា គាត់ចាប់ផ្តើមទាញវាឡើង *ដូចនោះ* កាន់តែឃើតទៅៗ។ គាត់ចូលដល់*បែបនេះ* ខ្ញុំឈប់។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នករឿងមួយថា អ្នកមានអាយុសែសិបហើយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ ត្រូវហើយ ផ្លូវឆ្លងកាត់ដ៏វែងឆ្ងាយ។"

19 គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកបានធ្វើវាដោយរបៀបណា?" គាត់បាននិយាយថា "ធម្មជាតិ ភ្នែកមនុស្ស នៅពេលដែលអ្នកមានអាយុសែសិបឆ្នាំ ដូចជាសក់របស់អ្នកក្លាយទៅជាពណ៌ប្រផេះ ជាដើម គ្រាប់ភ្នែកប្រែជាសំប៉ែត។" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នករស់នៅបានយូរគ្រប់គ្រាន់ នោះនឹងភ្លឺត្រលប់មកវិញម្តងទៀត" គាត់បាននិយាយថា "ការមើលឃើញទីពីរនោះ គេហៅវា។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "មនុស្សដែលមានអាយុប្រហែលសែសិបឆ្នាំ ជាការពិត..." បាននិយាយថា "មិនមានបញ្ហាអ្វីជាមួយភ្នែករបស់ពួកគេទេ។"

20 ខ្ញុំអាច—ខ្ញុំអាចមើលឃើញសក់មួយបើវាជ្រុះលើឥដ្ឋ អាចដកវាចេញពីខ្ញុំ។
ប៉ុន្តែចូលទៅជិតខ្ញុំ... ហើយគាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកអានព្រះគម្ពីររបស់
អ្នក" បាននិយាយថា "អ្នករុញវាឱ្យឆ្ងាយពីអ្នក។" បាននិយាយថា "យូរៗទៅ ដៃ
របស់អ្នកនឹងមិនវែងគ្រប់គ្រាន់ទេ រហូតដល់អ្នកមិនអាច—មិនអាចយកវាចេញពី
ទីនោះឆ្ងាយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចាប់វាបានទេ។"

21 ដូច្នេះហើយគាត់បានធ្វើវែនតាឱ្យខ្ញុំមួយគូរ ហើយផ្នែកខាងក្រោមដែលអ្នក
អាចមើលបាន គឺសម្រាប់អាន។ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ នៅក្នុងវេទិកា
របស់អ្នក..." គាត់គិតថាខ្ញុំជាគ្រូអធិប្បាយដ៏ថ្លៃថ្នូរនៅទីនេះម្នាក់ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ
ដូច្នេះបាននិយាយថា...អ្នក...ផ្នែកខាងលើគ្រាន់តែជាកញ្ចក់បង្អួចធម្មតា កញ្ចក់
ធម្មតាប៉ុណ្ណោះ។ ហើយផ្នែកខាងក្រោមមានប្រភេទកែវខ្លះៗនៅក្នុងវា ដែលខ្ញុំ
អាចអានវាជិតៗ អ្នកដឹងទេ *ដូចនោះ*។ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែមិនចូលចិត្តពាក់ពួកគេ
ទេ ពិតមែនហើយ។

22 ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងការបង្រៀនព្រះគម្ពីរ ហើយខ្ញុំបានចូលដល់
គម្ពីរសញ្ញាថ្មីនៅយប់នេះ។ ដូច្នេះហើយ...ខ្ញុំទទួលបានគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់ខូលី
នហើយវាត្រូវបានបោះពុម្ពនូវទំហំល្អ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ពេលដែលខ្ញុំចូលទៅក្នុង
មួយផ្សេងទៀត ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែលជាត្រូវទៅរកគម្ពីរជាមិត្តចាស់—និងប្រភេទនៃការ
អានតាមរយៈពួកគេ។ ប៉ុន្តែទោះអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំរីករាយដែលខ្ញុំបានអ្វីមួយខ្ញុំ—ខ្ញុំ
នៅតែអាចអានបាន។ ហើយ—និង—ហើយអ្វីដែលខ្ញុំទទួលបាន ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យ
អ្នកគ្រប់គ្នានូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់
ព្រះជាម្ចាស់ សង្ឃឹមថាទ្រង់នឹងដកសញ្ញានៃអាយុនោះចេញ។ ខ្ញុំមិនអាចសុំទ្រង់
ដកអាយុរបស់ខ្ញុំចេញទេ។ ខ្ញុំ...មែនហើយ នោះគ្រាន់តែជារឿងមួយដែលយើង
ទាំងអស់គ្នាត្រូវធ្វើ។ យើងត្រូវឆ្លងកាត់វា។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនមែនជាក្មេងតូច
ដូចពីមុនទេ គឺឈរនៅទីនេះនៅលើវេទិកា។ ខ្ញុំមានអាយុសែសិបប្រាំបីឆ្នាំ។ ហើយ
គិតទៅ ពីរឆ្នាំទៀតនឹងមានអាយុហាសិបឆ្នាំហើយ បងប្រុសម៉ែ។

23 ខ្ញុំអើយ សឹងតែមិនជឿ! ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនដែលដឹងថាខ្ញុំមានអាយុលើស
ម្ភៃឆ្នាំទេរហូតប្រហែលពីរឆ្នាំមុននេះ។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំ
មិនអាចជឿវាបានទេ។ ហើយនៅឡើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ...វាពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការជឿ
រហូតដល់មើលក្នុងកញ្ចក់ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាវាគឺពិតមែន ហ្នឹងហើយ។

ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែគ្រាន់តែសម្លឹងមើល ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់មានអារម្មណ៍ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏អរគុណចំពោះរឿងនោះដែរ។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។

24 ឥឡូវនេះ យើងកំពុងសិក្សាគម្ពីរហេព្រើរ។ វាបាន...អូ វាជាសៀវភៅមួយក្នុងចំណោមសៀវភៅដ៏ជ្រៅបំផុត និងមានបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា វាជាសៀវភៅដែលពិតជានឹង...ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់អនុញ្ញាត ហើយយើងគ្រាន់តែចុះទៅក្នុងរឿងនេះ ខ្ញុំជឿថា យើងនឹងរកឃើញដុំមាសរហូតដល់យើងស្រែកសរសើរព្រះគ្រប់ពេល។ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំ...

25 សៀវភៅហេព្រើរ គឺពិតជាហ្នឹងហើយលយ វាត្រូវបានសន្មត់បានសរសេរដោយសាវកប៉ុល ខ្ញុំគិតថាជាអ្នកបង្ហាញព្រះគម្ពីរដ៏ធំបំផុត ដែលពិភពលោកមិនធ្លាប់មាន នៅក្រៅពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។ ហើយប៉ុលបានបំបែក...ឥឡូវនេះ ប៉ុលគឺជាគ្រូបង្រៀនព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដម្នាក់ នោះគឺ គម្ពីរសញ្ញាចាស់។ នោះគឺជាសៀវភៅតែមួយគត់ដែលត្រូវបានសរសេរនៅពេលនោះហៅថាព្រះគម្ពីរ។ ហើយគាត់បានព្យាយាមបង្ហាញដល់សាសន៍ហេព្រើរ ការបំបែកគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងបង្ហាញសញ្ញាចាស់ថាជាស្រមោលឬវាចង្អុលទៅគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

26 នៅទីនោះយើងអាចវាយខ្សែបណ្ដាញផ្ទះមួយហើយស្នាក់នៅទីនោះបីខែតាមការគិត នៅទីនោះ។ ដើម្បីត្រឡប់ទៅវិញភ្លាម ប្រសិនបើយើងអាចបើកព្រះគម្ពីររបស់យើងឥឡូវនេះ ពិតណាស់ យើងនៅលើហេព្រើរ ជំពូកទី១។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងងាកទៅវិវរណៈ ជំពូកទី១២ នោះអ្នកនឹងឃើញវាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះម្ដងទៀតរបៀបដែលជាស្រមោល។ ប្រសិនបើ...អ្នកដែលមានខ្មៅដៃដែលត្រៀមកត់ត្រាបទគម្ពីរ។ នៅហេ-...

27 នៅក្នុង វិវរណៈ១១ យើងរកឃើញថា យ៉ូហាន នៅលើកោះប៉ាត់ម៉ុសបានឃើញស្ត្រីម្នាក់ឈរនៅលើមេឃ នាងមានព្រះអាទិត្យនៅក្បាលរបស់នាង ហើយព្រះច័ន្ទនៅក្រោមជើងរបស់នាង។ ស្ត្រីនោះត្រូវរងគ្រោះ ដោយមានកូននឹងត្រូវកើត។ នាងបានបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់។ នាគក្រហមឈរ លេបត្របាក់កូនភ្លាមៗពេលកើតមកនោះ។ ហើយ—កូននោះត្រូវបានចាប់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌

ហើយស្ត្រីនោះបានរត់ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលជាកន្លែងនាងត្រូវបានចិញ្ចឹមសម្រាប់ ពេលវេលាមួយ និងពេលវេលាពាក់កណ្តាល ឬការបែងចែកពេលវេលា។

28 ឥឡូវនេះ ស្ត្រីនោះតំណាងឲ្យក្រុមជំនុំ ហើយកូនដែលនាងបានបង្កើតមកគឺព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះច័ន្ទនៅក្រោមជើងរបស់នាងគឺជាច្បាប់ ព្រះអាទិត្យនៅក្បាលរបស់នាងគឺព្រះគុណ។ ផ្កាយដប់ពីរនៅក្នុងមកុដរបស់នាងគឺជាសាវ័កដប់ពីរនាក់។ ហើយនៅទីនោះ នៅឯណា...សាវ័កដប់ពីរនាក់គឺជាសិរីល្អឬជាការគ្រងមកុដនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ឃើញទេ? "ព្រោះគ្មានគ្រឹះផ្សេងទៀតអាចត្រូវបានគេសង់លើជាងគ្រឹះដែលបានដាក់រួចហើយនោះទេ។" ឃើញទេ? វា គ្រឹះ គឺ—គម្ពីរសញ្ញាថ្មី ពួកសាវ័ក គោលលទ្ធិរបស់សាវ័ក ជាដើម គឺជាមកុដនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ហើយបន្ទាប់មកនៅ...

29 ព្រះច័ន្ទគឺជាស្រមោលនៃព្រះអាទិត្យ។ ព្រះអាទិត្យគ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំងពន្លឺរបស់វានៅពេលដែលវានៅពីក្រោយផែនដី។ ហើយព្រះច័ន្ទផ្តល់ពន្លឺ ឱ្យដើរ នៅពេលយប់។ ហើយអ្វីដែលជារូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតដែលយើងមាននៅទីនេះ រូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតមួយផ្សេងទៀត៖ ព្រះអាទិត្យតំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទ ហើយ—ព្រះច័ន្ទតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំ។ ពួកគេដូចជាប្តីប្រពន្ធ។ ហើយនៅក្នុងអវត្តមាននៃព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺតូចមួយ ដែលជាដំណឹងល្អ។ ហើយវា—វាជាពន្លឺដែលដើរចូលរហូតដល់ព្រះរាជបុត្រារស់ឡើងវិញ បន្ទាប់មក ក្រុមជំនុំ និងព្រះបុត្រា ព្រះច័ន្ទ និងព្រះអាទិត្យ បញ្ចូលគ្នា។ ឃើញទេ? ព្រះច័ន្ទគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះអាទិត្យ ហើយក្រុមជំនុំគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយខណៈពេលដែលអវត្តមាននៃព្រះគ្រីស្ទ ក្រុមជំនុំឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺរបស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មក យើងអាចមើលឃើញព្រះច័ន្ទចាំងពន្លឺ វាដឹងថាព្រះអាទិត្យកំពុងរះនៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយដរាបណាក្រុមជំនុំកំពុងឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់នៅកន្លែងណាមួយ។ អាម៉ែន។ គិតពីការនេះ។

30 ឥឡូវនេះ ច្បាប់គឺជាប្រភេទនៃព្រះគុណមួយ ប៉ុន្តែច្បាប់មិនមានអំណាចសង្គ្រោះនៅក្នុងវាទេ។ ច្បាប់គ្រាន់តែជា...ច្បាប់គឺជាប៉ូលីស។ ប៉ូលិសដាក់អ្នកចូលគុក ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ថាវាជាព្រះគុណក្នុងការយកអ្នកចេញពីគុក។ ឃើញទេ?

31 ដូច្នេះ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាដំណឹងល្អ រំដោះយើងពីអំពើបាប។ ច្បាប់ធ្វើឲ្យយើងមានបាបប៉ុណ្ណោះ។ ច្បាប់បានត្រឹមតែនិយាយថា "អ្នកគឺជាមនុស្ស

មានបាប។ អ្នកមិនត្រូវលួចទេ។ អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ឡើយ។ អ្នកមិនត្រូវធ្វើជាសាក្សីក្លែងក្លាយឡើយ។" ឃើញទេ? វាជាប៉ូលិសដែលនិយាយថាអ្នកខុសហើយអ្នកមានទោស។ ប៉ុន្តែដំណឹងល្អគឺជាដំណឹងល្អ។ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើងពីរាល់ការរំលងរបស់យើង ការបំពានច្បាប់។ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីយកយើងចេញ។

32 ឥឡូវនេះ ប៉ុល ដរាបណាគាត់បានប្រែចិត្ត គាត់មិនដែលពិគ្រោះជាមួយថ្នាក់សិក្ខាសាលាណាមួយឡើយ គាត់ក៏មិនបានពិគ្រោះជាមួយអ្នកដឹកនាំណាម្នាក់ដែរ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? គាត់បានចុះទៅក្នុងប្រទេសអារ៉ាប់ ហើយនៅទីនោះបីឆ្នាំនៅក្នុងប្រទេសអារ៉ាប់។ ឥឡូវនេះ នេះជា តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ គឺថា...

33 ឥឡូវនេះ យើងត្រូវតែមានសាវតានៃរឿងនេះ ដូច្នេះយើងនឹងដឹងថាវាមានសារៈសំខាន់ប៉ុណ្ណា។ ហើយមេរៀនទីមួយ យប់នេះ យើងសិក្សាពីប្រវត្តិ។

34 ឥឡូវនេះ ប៉ុលគឺជាគ្រូបង្រៀនគម្ពីរម្នាក់ ពីព្រោះគាត់ត្រូវបានបង្រៀនក្រោមកាម៉ាលៀល គ្រូដ៏ល្បីគ្រប់សម័យកាលនោះ។ ហើយគាត់ជាអ្នកល្បីបំផុតនៅសម័យនោះ គឺជាគ្រូច្បាប់ដ៏អស្ចារ្យ និងជាហោរា។ ដូច្នេះ ប៉ុលបានរៀនពូកែក្នុងរឿងទាំងនោះ។

35 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចូលចិត្តគាត់តាមរបៀបនេះ ការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យនេះមានភាពស្មោះត្រង់ក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ជាឃាតក គាត់បានយល់ព្រមចំពោះការស្លាប់របស់ស្ទេផាន ហើយបានឃើញស្ទេផានស្លាប់នៅក្រោមផ្ទាំងថ្ម និងដុំថ្មនៃការត្រូវគប់រហូតដល់ស្លាប់។ ខ្ញុំគិតថាវាច្បាស់ជាបានទៅជិតប៉ុលពេលគាត់ឃើញស្ទេផានលើកដៃទៅស្ថានសួគ៌ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំឃើញស្ថានសួគ៌បើកចំហរ។ ខ្ញុំឃើញព្រះយេស៊ូវឈរនៅខាងស្តាំដៃរបស់ព្រះ។" ហើយគាត់បាននិយាយថា "ព្រះបិតាអើយ កុំដាក់ទោសអំពើបាបនេះប្រឆាំងនឹងពួកគេ។" ហើយគាត់បានដេកលក់ទៅ។

36 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? គាត់មិនដែលស្លាប់ទេ។ គាត់បានដេកលក់។ ដូច...ខ្ញុំមិនជឿថាគាត់ធ្លាប់មានអារម្មណ៍ឈឺចំពោះថ្មផ្សេងទៀតទេ។ ដូចទារកនៅលើទ្រូងម្តាយ ដេកលក់ ស្ទេផានបានដេកលក់នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ។

37 មានអ្វីមួយអំពីប៉ុលដែលនៅជិតគាត់។ បន្ទាប់មក គាត់ជាបុរសម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្រោមការផ្តន្ទាទោស ព្យាយាមប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងវា គាត់បានវិលទៅ

រកសម្ដេចសង្ឃ ហើយទទួលបានសំបុត្រមួយចំនួន។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងចាប់មនុស្សទាំងអស់ដែលធ្វើឱ្យមានការរំខានទាំងអស់នោះ និងពួកអ្នកខុសឆ្គងទាំងនោះ" ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្វីដែលយើងនឹងហៅនៅថ្ងៃនេះថា "ពួកនិយមជ្រុល" ឬអ្វីមួយដូចនោះ បង្កើតសំឡេងរំខានច្រើន និងបង្កការរំខាន។ "យើងនឹងចុះទៅដោះស្រាយវា។"

38 ហើយនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ គឺផ្លូវចាស់បន្តិច...មិនមែនជាផ្លូវធំដូចយើងធ្វើដំណើរនោះទេ។ ហើយផ្លូវទាំងនោះនៅប៉ាឡេស្ទីន គ្រាន់តែជាផ្លូវតូចៗ ដូចជាផ្លូវគោឆ្លងកាត់ព្រៃដែលគោក្របីដើរ ហ្វូងចៀម សេះ លា និងអូដ្ឋ បានដើរលើភ្នំ។

39 ហើយប៉ុល នៅតាមផ្លូវចុះទៅក្រុងដាម៉ាស ប្រហែលថ្ងៃត្រង់ នៅថ្ងៃមួយ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយបានរះចុះមកដល់ដី។ គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញវាទេ ក្រៅពីប៉ុល។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់វា។ ហើយនៅទីនេះ វាមិនមែនជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនទេឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដូច្នេះយើងកំពុងឈានទៅរកប្រវត្តខាងក្រោយនេះ។ ថាអ្នកនឹងដឹងថាព្រះយេស៊ូវគឺនៅដដែលនោះ...

40 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅឯព្រះវិញ។"

41 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់បានដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់គឺជាបង្គោលភ្លើង។ ហើយទ្រង់បានក្លាយជាសាច់ឈាម រួចទ្រង់បានត្រឡប់ទៅបង្គោលភ្លើងដដែលនោះវិញ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានជួបប៉ុលនៅលើផ្លូវទៅកាន់ក្រុងដាម៉ាស ទ្រង់គឺជាបង្គោលភ្លើង ដែលជាពន្លឺនោះ ឃើញទេ ជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយប៉ុលបាននិយាយថា "តើខ្ញុំបានបៀតបៀនអ្នកណា?"

42 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវដែលអ្នកបៀតបៀននោះ" ជាពន្លឺ។ អូ តើទ្រង់មិនអស្ចារ្យទេឬ?

43 ហើយទ្រង់គង់នៅ យប់នេះ នៅទីនេះជាមួយយើង។ តើរូបភាពរបស់ទ្រង់បានថតនៅទីនោះ រឿងដូចគ្នា ឃើញទេ បង្គោលភ្លើង ពន្លឺ ដូចគ្នានឹងទ្រង់ដែរ "ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។"

44 ឥឡូវនេះ បុរសដែលនៅជាមួយគាត់មិនបានឃើញពន្លឺនោះទេ ប៉ុន្តែវានៅទីនោះដូចគ្នា។ លទ្ធផលផ្ដល់ឱ្យដូចគ្នា។

45 ឥឡូវនេះ តើវាអាចទៅរួចដែរឬទេ—តើមាននរណាម្នាក់អាចឃើញព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងអគារនេះហើយគ្មាននរណាម្នាក់ឃើញទ្រង់ទេ? ប្រាកដណាស់។ វាបានកើតឡើងនៅទីនោះ។

46 វាក៏បានកើតឡើងនៅយប់មួយនៅពេលដែលពេត្រុសកំពុងជាប់គុក។ ហើយពន្លឺនោះបានចូលមកក្នុងគុក ហើយពាល់ពេត្រុស ហើយដើរត្រង់ក្បែរអ្នកយាមខាងក្នុង អ្នកយាមខាងក្រៅ ដើរតាមទ្វារ ទ្វារធំ និងទ្វារទីក្រុង។ ពេត្រុសបាននិយាយថា "ខ្ញុំច្បាស់ជាសុបិនហើយ។" ប៉ុន្តែគាត់បានក្រឡេកមើលជុំវិញ ប៉ុន្តែពន្លឺបានរលត់ទៅ ព្រះគ្រីស្ទ ជាពន្លឺដ៏អស់កល្ប ជានិរន្តរ៍។ ទ្រង់នៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះនៅលើតាមផ្លូវចុះមក...

47 ហើយមើលរឿងមួយទៀត ប្រសិនបើយើងនឹងនិយាយអំពីរឿងនេះ សូមគិតក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញដែលដើរតាមតារា តាំងពីប្រទេសឥណ្ឌាទិសខាងកើត រាប់ខែ មកតាមជ្រលងភ្នំនិងវាលខ្សាច់ (ឆ្លងកាត់កន្លែងសង្កេត ហើយពួកគេបានរក្សាពេលវេលានៃយប់ដោយផ្កាយ) ហើយគ្មានអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬអ្នកណានិយាយថាធ្លាប់ឃើញផ្កាយនោះទេប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញបានឃើញ។ វាគ្រាន់តែមានន័យសម្រាប់ពួកគេដើម្បីមើលវា។

48 ដូច្នេះ អ្នកអាចមើលឃើញអ្វីដែលអ្នកដទៃប្រហែលជាមិនបានឃើញ។ សម្រាប់អ្នក វាជាការពិត។ ចំពោះគាត់ ពួកគេមិនយល់ទេ។ គ្រាន់តែដូចជាការបម្លែងមួយ អ្នកអាចត្រូវបានប្រែចិត្តជឿ ហើយរីករាយនឹងពរជ័យនៃព្រះ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែផឹកនៅក្នុងពរជ័យរបស់ព្រះ។ ហើយអ្នកបន្ទាប់អង្គុយក្បែរអ្នក "ខ្ញុំមិនឃើញអ្វីទេ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? នោះហើយ។ "ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនយល់។ ខ្ញុំមិនឃើញថាវាមានអ្វីទាំងអស់។" មែនហើយ គាត់គ្រាន់តែមិនទទួលបានវា។ ហ្នឹងហើយ។ តើ អ្នកនៅឯណា។

49 សូមកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ ប៉ុលនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះទៅ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យនេះបានកើតឡើងចំពោះគាត់... ឥឡូវនេះ គាត់មិនពេញចិត្តទេ...នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យប៉ុលល្អណាស់។

50 ឥឡូវនេះមេរៀនរបស់យើងយប់នេះមិនស៊ីជម្រៅទេ។ វាជាមេរៀនដ៏រាក់មួយ ប៉ុន្តែយើងនឹងចូលទៅកាន់ជម្រៅបន្ទាប់ពីពេលនោះ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាមេរៀន

ដំរាក់ទាក់ ប៉ុន្តែវាទើបតែចាប់ផ្តើម។ ហើយអ្វីដែលវាគឺ វាជារឿងមួយដែលលើកតម្កើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុល ដើម្បីចាប់ផ្តើម។

51 ហើយមុននឹងគាត់ធ្វើដូច្នេះ ប៉ុលគឺជាអ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរ។ ហើយអ្នកប្រាជ្ញព្រះគម្ពីរម្នាក់នឹងមិនដាក់គោលលទ្ធិរបស់គាត់លើបទពិសោធន៍ឡើយ។ អត់ទេបាទ។ ពួកគេនឹងមិនដាក់គោលលទ្ធិរបស់ពួកគេតាមបទពិសោធន៍ឡើយ។ អ្នកអាចមានបទពិសោធន៍ណាមួយ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែជា**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។** ត្រូវហើយ។

52 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពួកគេមានវិធីបីផ្សេងគ្នាដែលពួកគេអាចដឹងពីសារមួយ។ ទីមួយ គឺច្បាប់ នោះគ្រាន់តែជាច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ។ បន្ទាប់មក ពួកគេមាន ព្យា—ព្យាការី អ្នកសុបិន ហើយពួកគេមានយូរីមធូមមីម។ ឥឡូវនេះវាអាចជ្រៅបន្តិច។

53 យូរីមធូមីម គឺជាអាវបាំងដែលអើរ៉ុនពាក់លើទ្រូងរបស់គាត់។ នៅក្នុងនោះមានថ្មចំនួនដប់ពីរគឺៈសាមស៊ី បារកេត មណីជោតិជាដើម ចុះតាមហ្នឹង។ ពួកគេមានថ្មធំៗទាំងដប់ពីរ ដែលនៅក្នុងប្រដាប់ពាក់លើទ្រូង បង្ហាញថាគាត់ជាមហាបូជាចារ្យនៃគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គឺកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីររបស់អ៊ីស្រាអែល។ បន្ទះទ្រូងនេះព្យួរនៅលើសសរក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយពេលដែលហោរាបានទាយ ហើយគេចង់ដឹងថាវាត្រូវ ឬក៏អត់ ហោរាឬអ្នកយល់សប្តិបានឈរនៅមុខយូរីមធូមីមនេះ ហើយគាត់ប្រាប់ពីសុបិន ឬការនិមិត្តរបស់គាត់ ទោះជាគាត់បានឃើញអ្វីក៏ដោយ។ ហើយប្រសិនបើពន្លឺពិសិដ្ឋ...អូ តើអ្នកឃើញទេ? ព្រះទ្រង់តែងតែគង់នៅក្នុងឋានអច្ឆរិយៈ។ ភាពកកកុញ ពន្លឺទាំងនោះ គឺជារឿងធម្មតា ទាល់តែសំឡេងនេះបន្លឺឡើង។ ហើយពេលដែលសំឡេងបុកថ្មទាំងនោះ បើវាមិនមែនជារឿងអព្ភូតហេតុទេ នាងបានដេកនៅស្ងៀម។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជារឿងអស្ចារ្យ នោះពន្លឺទាំងនោះបានឆ្លុះបញ្ចាំងពណ៌ឥន្ទធនូជាមួយគ្នា។ អាម៉ែន។ បន្ទាប់មក នោះគឺជាព្រះមានបន្ទូលថា "នោះគឺជាហោរារបស់ខ្ញុំ។" ឬ "សុបិននោះមកពីខ្ញុំ។" នេះបើតាមយូរីម ធូមីម ដែលគេវិនិច្ឆ័យ។

54 នៅចាំសូលពេលគាត់ឈប់ជឿបានទេ? គាត់បាននិយាយថាគាត់មិនអាចមានសុបិនបានទេ។ ហើយហោរា សាំយូអែល បានស្លាប់ ហើយគ្មានផ្លូវណាទេ។ គាត់បាននិយាយថា "សូម្បីតែយូរីមក៏មិននិយាយជាមួយខ្ញុំដែរ។" គ្មានអ្វី

សោះ។ សូលបានឈរនៅចំពោះមុខយូរីម ហើយពាក្យសម្ដីរបស់គាត់បានបន្លឺឡើង។ ឃើញទេ? ព្រះគ្រាន់តែបដិសេធគាត់។ ហើយថាយូរីមធូមីម នោះជាការបើកសម្ដែងរបស់អើរ៉ុនអំពីបព្វជិតភាពរបស់គាត់។ បន្ទាប់ពីអើរ៉ុនទៅ លោកម៉ូសេគឺ—ចានព្យួរនៅលើសសរ។

55 ឥឡូវនេះ បព្វជិតភាពអើរ៉ុនបានឈប់នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានសុគត។ ហើយឥឡូវនេះ ការបំបែកច្បាប់ពីព្រះគុណ យើងនៅតែមាន យូរី ធូមីម។ ហើយប៉ុលកំពុងប្រើវា។ ឃើញទេ? យូរីមធូមីម សព្វថ្ងៃនេះគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏អមតៈ ដ៏អស់កល្ប និងអស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ?

56 "ដ្បិតអ្នកណានឹងយកអ្វីមួយចេញពីគម្ពីរនេះ ឬបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងគម្ពីរនោះ។" ខ្ញុំមិនចង់បានអ្វីក្រៅពីវា ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់បានទាំងអស់ដែលវាមាន។ នោះជាក្រុមជំនុំដែលយើងចង់បាន។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវតែបញ្ជាក់ដោយព្រះបន្ទូល។

57 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំបានធ្លាក់ថ្មីៗនេះក្នុងចំណោមប្រជាជនពេនទីកុស្ត ពីព្រោះ និយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចយល់ថាតើប្រេងចេញពីដៃអ្នកទៅណា ឬឈាមចេញពីមុខអ្នក គឺជាសញ្ញាមួយដែលអ្នកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" នោះមិនមែនជាបទគម្ពីរទេហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយកវាបាន។ វាត្រូវតែមកពីព្រះបន្ទូល។

58 ហើយឥឡូវនេះ ប៉ុល គាត់គ្រាន់តែស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះ មុននឹងគាត់ធ្លាប់ឃើញបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យនេះដែលគាត់មាន គាត់បានចុះទៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបអស់រយៈពេលបីឆ្នាំ។ ខ្ញុំជឿថាវាមានរយៈពេលបីឆ្នាំ បីឆ្នាំចុះនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយអ្នកដឹងថាខ្ញុំជឿថាគាត់ធ្វើអ្វីទេ? ខ្ញុំជឿថាគាត់បានយកគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយស្វែងរកតាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយបានរកឃើញថា នោះគឺជាព្រះមេស្ស៊ីពិតប្រាកដ។ ទ្រង់ត្រូវតែបញ្ជាក់បទពិសោធន៍របស់ទ្រង់ដោយព្រះគម្ពីរ។ អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំអើយ!

59 មើលទៅគាត់ពេលគាត់ជាប់គុក។ អ្នកសម្គាល់ឃើញថា មានមួយ—កន្លែងមួយនៃជីវិតរបស់ប៉ុល នៅពេលដែលគាត់នៅក្នុងគុកនៅទីនោះអស់រយៈពេលជាយូរ។ គាត់បានសរសេរសៀវភៅអេភេសូរ។ គាត់បានសរសេរសំបុត្រហេព្រើរនេះ។ ឃើញទេ? គាត់មានពេល។ ព្រះបានដាក់គាត់នៅទីនោះក្នុងគុក ហើយគាត់បានសរសេរសំបុត្រទាំងនេះទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ មួយទៅក្រុមជំនុំអេភេសូរ។ គាត់បាន

សរសេរមួយទៅក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត មានបញ្ហាជាច្រើនជាមួយពួកគេ។ ក្រុមជំនុំពេនទីកុស្តគាត់មានបញ្ហាច្រើនជាងអ្នកដទៃ។ នៅតែមាន។ ប៉ុន្តែគាត់បានដឹងគុណចំពោះពួកគេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចបង្រៀនពួកគេ...នៅពេលពួកគេចូលមក៖ មួយមានភាសាដទៃ មួយមានទំនុកតំកើង មួយមានញាណ មួយមានអារម្មណ៍។ គាត់មិនអាចនិយាយបាន និយាយទៅកាន់ពួកគេ "សន្តិភាពអស់កល្ប។" គាត់មិនអាចនិយាយជាមួយពួកគេបានទេ "ការកំណត់ទុកជាមុន។" គាត់មិនអាចនិយាយជាមួយពួកគេបានទេ ពួកគេជាទារក។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវតែ—ត្រូវមានអារម្មណ៍អ្វីមួយ ឬឃើញអ្វីមួយ ឬមានអារម្មណ៍គួរឱ្យអស់សំណើច និង ឬអ្វីមួយនៅជុំវិញពួកគេ ភស្តុតាងមួយចំនួន។

60 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា ពេលគាត់និយាយទៅកាន់អេភេសូរ គាត់អាចនិយាយនៅលើ "ព្រះបានកំណត់យើងទុកជាមុនជាកូនប្រុសកូនស្រី ហើយបានយកយើងមកជាកូនក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មុនកំណើតពិភពលោក។" មើលនោះនែ៎។ ខ្ញុំអើយ!

61 មើលគាត់មកក្នុងសៀវភៅរ៉ូម ជាដើម។ ពួកគេធំឡើង។ អូ ពួកគេបាននិយាយដោយភាសាដទៃ ពិតហើយ ពួកគេមានទីសំគាល់ផ្សេងទៀតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានបង្កើតគោលលទ្ធិ និងញាណ និងការរំជើបរំជួល និងអារម្មណ៍គួរឱ្យអស់សំណើចឡើយ។

62 ប៉ុលបាននិយាយថា "អ្នក—អ្នក—អ្នកខ្លាំងមាំជាមួយវា។ ពេលដែលអ្នកគួរបង្រៀន អ្នកនៅតែជាទារក ហើយត្រូវតែមានទឹកដោះ។"

63 ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំតែងតែព្យាយាមតម្កល់រោងឧបោសថនេះឲ្យក្លាយទៅជា មិនមែនជាក្រុមទារកនោះទេ។ ចូរយើងធំឡើង។ ឈរនៅលើផ្លូវ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ហ្នឹងហើយ។

64 ដូច្នេះ ប៉ុលចុះទៅទីនោះ ជាមុនសិន ដើម្បីមើលថាតើបទពិសោធន៍របស់គាត់ត្រូវនឹងគម្ពីររបស់ព្រះឬអត់។

65 អូ វានឹងមិនអស្ចារ្យទេ នៅថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើមនុស្សបានធ្វើបែបនោះម្តងទៀត បើយើងធ្វើឲ្យបទពិសោធន៍របស់យើងត្រូវនឹងព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ? ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ បទពិសោធន៍របស់យើងគឺខុស។ វាមិនបញ្ចេញពន្លឺនៅក្នុងយូរីមធូមមីមទេ។ ប្រសិនបើវាភ្លឺនៅក្នុងនោះ អាម៉ែន ដឹងថាអ្នកបានទទួលវាហើយ។ ប៉ុន្តែ

ប្រសិនបើវាមិនភ្លឺ ខ្លះ...ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាហាក់ដូចជាល្អប៉ុណ្ណាទេ វាមើលទៅដូចជាត្រូវប៉ុណ្ណានោះទេ ប្រសិនបើភ្លើងទាំងនោះមិនបានភ្លឺលើយូរីមធូមមីម នោះគឺខុស។

66 ហើយមិនថាអ្នកមានបទពិសោធច្រើនប៉ុណ្ណាទេ វាហាក់ដូចជាពិតប៉ុណ្ណា ការបង្ហាញវាបែបណាទេ របៀបដែលការអប់រំរបស់វា ឬជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យអ្វីដើម្បីឈ្នះព្រលឹងមនុស្ស ប្រសិនបើវាមិនបញ្ចេញពន្លឺនៅក្នុងព្រះបន្ទូលគឺខុស។ ត្រូវហើយ។ វាត្រូវតែតម្រង់ជួរជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។

67 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿលើ...មាននៅកណ្ដាលផ្លូវ។ ផ្លូវ ឥឡូវនេះ ជាច្រើនលើក... ខ្ញុំធ្លាប់ទៅព្រះវិហារណាសារីន។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ទាំងនោះ។ មេតូឌីស្ទដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធតាមសម័យបុរាណ គឺជាអ្វីដែលពួកគេមាន ព្រះវិហារនៃព្រះ ណាសារីន គៀលគ្រីមហូលីណេស និងព្រះវិហារបរិសុទ្ធចាស់ៗល្អៗជាច្រើន។ ហើយពួកគេធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងមួយបទ៖

ខ្ញុំដើរលើមហាវិថីចាស់
ប្រាប់កន្លែងណាដែលខ្ញុំទៅ
ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគ្រិស្ទានសម័យដើម ព្រះអម្ចាស់អើយ
ជាងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។

68 ល្អ។ អស្ចារ្យណាស់។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេធ្លាប់និយាយអំពីផ្លូវហាយវេនៃភាពបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកអានវាចេញពីអេសាយ ជំពូកទី ៣៥។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ គាត់បាននិយាយថា "វានឹងមានផ្លូវមួយ *និង*ផ្លូវមួយ។"

69 ឥឡូវនេះ *និង*ជាការភ្ជាប់។ ឃើញទេ? ផ្លូវធំ វាមិនមែនជាផ្លូវធំដ៏បរិសុទ្ធទេ។ "វានឹងក្លាយជាផ្លូវធំ *និង*ជាផ្លូវមួយ ហើយវានឹងត្រូវហៅថា 'ផ្លូវនៃសេចក្ដីបរិសុទ្ធ'" មិនមែនជាផ្លូវនៃសេចក្ដីបរិសុទ្ធទេ។ "ផ្លូវនៃភាពបរិសុទ្ធ!" ហើយទ្រូងនៃផ្លូវគឺពាក់កណ្ដាលផ្លូវ។ សង់*បែបនេះ*ដើម្បីឲ្យទឹកលាងសម្អាតសំរាមទាំងសងខាង រក្សាផ្លូវឲ្យស្អាត។ អ្នកមិន អ្នកមានភក់នៅលើផ្លូវរបស់អ្នកគ្រប់ពេល ប្រសិនបើវាមិនត្រូវបានសាងសង់ត្រឹមត្រូវ។ "ទ្រូងផ្លូវ" គឺជាកណ្ដាលផ្លូវ។

70 ឥឡូវនេះ នៅផ្នែក*ខាងនេះ* នៅពេលដែលមនុស្សបានប្រែចិត្ត គំនិតរបស់ពួកគេត្រូវបានតាំងចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយប្រសិនបើពួកគេគ្រាន់តែជាអ្នកប្រាជ្ញតិចតួច ហើយមិននៅក្រោមការអធិស្ឋានទេ នោះពួកគេនឹងត្រជាក់ខ្លាំង និងរឹង និង

តែលតោល និងព្រងើយកណ្តើយ។ ហើយគេនឹងភ័យបន្តិច បើអ្នកមិនមើល ពួកគេនឹងព្រៃផ្សៃទាំងស្រុង នៅផ្នែក*ខាងនេះ* ឃើញទេ ពួកគេចូលទៅក្នុងអារម្មណ៍និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។

71 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ ក្រុមជំនុំពិត គឺជាដំណឹងល្អដ៏ពិតប្រាកដមួយ នៅកណ្តាលផ្លូវ។ វាមិនត្រជាក់និងស្អិតទេ ហើយក៏មិនមែនជាការនិយមជ្រុលដែរ។ វាជាដំណឹងល្អដ៏ចំណាស់ ដ៏កក់ក្តៅ សេចក្តីស្រឡាញ់ពេញបេះដូងរបស់ព្រះ ទៅចំកណ្តាលនៃផ្លូវ ស្រែកហៅពីភាគីទាំងសងខាង។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះនោះជាអ្វី... ហើយតើអ្នកនឹងទទួលបានក្រុមជំនុំដោយរបៀបណា? ចេញពីព្រះបន្ទូលគឺ យូរីមធូមមីម។

72 ឥឡូវនេះ ប៉ុលចង់យកក្រុមជំនុំនេះនៅចំកណ្តាលផ្លូវ ដូច្នេះ គាត់បានទៅសិក្សាគម្ពីរបីឆ្នាំដែលគាត់បានដឹង។ ដូច្នេះ ប៉ុលបានសរសេរផ្នែកធំជាងនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនេះ។ ព្រះបានឲ្យគាត់ធ្វើដូច្នេះ ពីព្រោះវាឈានដល់សម័យសាសន៍ដទៃ។ ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន ជាសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបួន ពួកគេជាសាសន៍យូដា។ ប៉ុន្តែប៉ុលបានសរសេរសំបុត្រភាគច្រើន។

73 សូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមទទួលបានសារតានេះឥឡូវនេះ ជាកន្លែងដែលគាត់នៅ សរសេរវា ពីក្នុងគុក។ ហើយគាត់មានបទពិសោធន៍ទាំងអស់នេះ។ ប៉ុន្តែ ជាដំបូង បទពិសោធន៍នេះត្រូវបានបញ្ជាក់ជាមុនសិន ហើយនេះគឺជាលិខិតសំខាន់របស់គាត់ទៅកាន់វា។ នេះជាលិខិតសំខាន់របស់គាត់។ រ៉ូម និងអេភេសូរ ជាដើម មានកន្លែងរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាលិខិតសំខាន់។

74 ឥឡូវនេះ ជំពូកទី១ទាំងមូល*កំពុង*លើកដំកើងព្រះយេស៊ូវ ហើយបំបែកទ្រង់ពីការធ្វើជាហោរា។ នោះជាប្រធានបទទាំងមូលឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមទៅដល់វាឱ្យលឿនតាមដែលអាចធ្វើបាន ដូច្នេះយើងនឹងមិននៅយូរពេកទេ។ ប្រធានបទទាំងមូល*គឺបំបែកជំពូកថ្មី...ថ្មី...ជំពូកទី១ គឺញែកព្រះយេស៊ូវចេញពី*ហោរាណាមួយ ឬច្បាប់ណាមួយ ឬផ្សេងទៀត ហើយបង្ហាញថាតើព្រះយេស៊ូវជានរណា។ ឥឡូវនេះសូមមើល "ព្រះ។" យើងចាប់ផ្តើមពាក្យដំបូង "ព្រះ។"

ឯព្រះ ដែល...*ពីដើម*...

*ពីដើម*មានន័យថា "ផ្លូវត្រឡប់មកក្រោយវិញ" ពេលវេលាត្រឡប់ក្រោយវិញ។

...កាលពីដើមទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប

75 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ "ព្រះជាម្ចាស់ ពីដើម ពីពេលមុន ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់បុព្វបុរសដោយពួកហោរា។" នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់ត្រូវផ្តល់សាររបស់ទ្រង់តាមរយៈហោរារបស់ទ្រង់។

76 ព្រះនឹងចាត់ហោរារបស់ទ្រង់ដូចជា អេលីយ៉ា យេរេមា អេសាយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ មិនដែលមានក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោក ដែលថាព្រះវិហារបង្កើតហោរាម្នាក់។ ស្វែងរកវានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី ឬនៅក្នុងថ្ងៃនេះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ សូមបង្ហាញខ្ញុំពីហោរាណាមួយត្រូវបានលើកឡើងពីក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ បង្ហាញខ្ញុំមួយដែលធ្លាប់មាន ចេញមក។ ហើយបង្ហាញខ្ញុំពេលមួយថាហោរាម្នាក់ជា អ្នកបម្រើពិតរបស់ព្រះ ថាប្រព័ន្ធសាសនានៃពិភពលោកមិនបានថ្កោលទោសគាត់ទេ។

77 គ្រាន់តែគិតទៅ។ យេរេមា អេសាយ ទាំងអស់ចុះក្រោម តាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ពួកគេថ្កោលទោសគាត់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកតុបតែងផ្នូររបស់ហោរា ហើយធ្វើអោយវាមានពណ៌ស ហើយអ្នកដាក់វានៅទីនោះ។" ត្រូវហើយ។

78 ក្រុមជំនុំបន្តវាបែបនោះ។ សូមមើលលោកផាតទ្រីក។ អ្នកកាន់សាសនាកាតូលិកទាមទារចាប់គាត់។ គាត់មិនមែនជាកាតូលិកជាងខ្ញុំទេ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែគឺអ្នកបានទាមទារគាត់។

79 សូមមើលលោកហ្វ្រេនស៊ីនៃអាស៊ីស៊ី។ ទាមទារចាប់គាត់។ គាត់មិនមែនជាកាតូលិកជាងខ្ញុំទេ។

80 សូមមើល ចូននៃអាក។ អ្នកបានដុតនាងចោល ក្នុងនាមជាមេធ្មប់ ព្រោះនាងបានឃើញការនិមិត្ត ហើយជាវិញ្ញាណ។ ដុតនាងដូចស្នេក។ ស្ត្រីនោះស្រែកសុំក្តីមេត្តា ហើយគេដុតនាងចោល។ ប្រហែលមួយរយឆ្នាំក្រោយមក ពួកគេបានរកឃើញថានាងគឺជាហោរាស្រី។ នាងជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ។ អូ! ត្រូវបណ្តាសារហើយអ្នកមានទោសយ៉ាងធំ៖ អ្នកបានជីកសាកសពសង្ឃហើយបោះចោលក្នុងទន្លេ។

81 "អ្នកតែងលម្អផ្នូររបស់ហោរា ហើយដាក់ក្នុងទីនោះ។" ត្រូវហើយ។ ប្រព័ន្ធសាសនាមិនដែលបង្កើតមនុស្សរបស់ព្រះទេ មិនដែលមានសោះ មិនមានទោះថ្ងៃនេះ ហើយមិនដែលនឹងមានដែរ។ សាសនាដែលរៀបចំមិនដែលជាប្រធានបទរបស់ព្រះទេ។

82 ព្រះវិហារដែលបានរៀបចំចាស់ជាងគេនៅលើពិភពលោកគឺព្រះវិហារកាតូលិក លូធើ ទីពីរ បន្ទាប់មកមកហ្សីងលី បន្ទាប់ពីហ្សីងលីមក កាល់វីន កាលវីនលើ អង់គ្លីខិន អង់គ្លីខិនឡើងមកបន្ទាប់សាក់សុន រួចព្រះវិហារអង់គ្លីខិន និងស្តេចហេនរីទីប្រាំបី នៅពេលដែលគាត់បានតវ៉ា ជាដើម និងចុះទៅវេសលីមេតូឌីស្ទ និងណាសារីន គៀលគ្រីមហូលីណេស ហើយចុះទៅចុងក្រោយ គឺពេនទីកុស្ត ដែលរៀបចំទាំងអស់។ ហើយព្រះគម្ពីរបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា ព្រះវិហារកាតូលិកគឺ គឺ—ជាស្ត្រីអាក្រក់ម្នាក់ ហើយព្រះវិហារប្រូតេស្តង់និងអង្គការរបស់ពួកគេ គឺជាកូនស្រីរបស់នាង វិវរណៈ ១៧។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះពួកគេ...

83 មិនមែនប្រជាជនទេ ឥឡូវនេះ។ មានសេចក្តីល្អនៅក្នុងពួកជំនុំទាំងអស់បរិសុទ្ធ មនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនហៅវាស្ត្ររបស់ទ្រង់តាមអង្គការមួយទេ។ ទ្រង់ហៅពួកគេថាជាបុគ្គល។ ព្រះដោះស្រាយជាមួយបុគ្គលម្នាក់ៗ មិនថាអ្នកជាមេតូឌីស្ទ បាបទីស្ទ ប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក ឬអ្នកជាអ្វីទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ មុនកំណើតពិភពលោក បានស្គាល់អ្នក ហើយកំណត់ទុកអ្នកទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ឬអ្នកត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនចំពោះការបាត់បង់អស់កល្បជានិច្ច។ អត់ទេ...

84 ទ្រង់មិនព្រមឲ្យអ្នកត្រូវវិនាសទេ អ្នកគឺត្រូវវិនាស។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ជាព្រះគ្មានដែនកំណត់ ទ្រង់ជ្រាបពីទីបញ្ចប់តាំងពីដើមមក ឬទ្រង់មិនមែនជាព្រះ។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវមិនដែលយាងមកផែនដីដើម្បីនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងមើលថាតើអ្នកណាម្នាក់មានចិត្តមេត្តាដែរឬទេ... បើខ្ញុំធ្វើហើយស្លាប់ គេប្រហែលជាគិតថា 'អញ្ចឹងខ្ញុំ...' វានឹង—វានឹងបញ្ចុះបញ្ចូលបេះដូងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹង..." ព្រះមិនបើកជំនួញរបស់ទ្រង់បែបនោះទេ។

85 ព្រះយេស៊ូវយាងមកក្នុងគោលបំណងជាក់លាក់មួយ នោះគឺដើម្បីសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលព្រះ មុនកំណើតពិភពលោកបានដឹងថានឹងបានសង្គ្រោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ដូច្នេះអ្នកគឺជា..."វាមិនមែនជាអ្នកដែលមានឆន្ទៈ

ឬអ្នកដែលរត់ វាគឺជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។" ប៉ុលបាននិយាយដូច្នេះ។ មនុស្សដូចគ្នានៅទីនេះ។

86 គាត់និយាយ "នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះអាចនិយាយបាន មុនពេលអេសាវ ឬយ៉ាកុបកើតមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា 'អញស្រឡាញ់ម្នាក់ហើយស្អប់ម្នាក់ទៀត។'" មុនពេលក្មេងប្រុសទាំងពីរកើតមក ព្រះទ្រង់ជ្រាបថាអេសាវគឺជាមនុស្សអៀនខ្មាស ហើយទ្រង់ដឹងថាយ៉ាកុបជាកូន...គាត់ស្រឡាញ់សិទ្ធិកំណើតបងច្បងរបស់គាត់។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានជ្រាបថា មុនពេលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង អំពីវា។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងស្វែងយល់ក្នុងមួយនាទីថា តើនរណាជាអ្នកនោះបានដឹង។ ជំពូកនេះបានមានវា។

> ឯព្រះ...ដែល*ពីដើម* ទ្រង់*មានព្រះបន្ទូល*...*នឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា*
>
> *នៅជាន់ក្រោយបង្អស់នេះ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលនឹងយើងរាល់គ្នា ដោយសារព្រះរាជបុត្រាវិញ*...

បានធ្វើអ្វី? "បានមានបន្ទូលមកយើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដោយព្រះរាជបុត្រាទ្រង់។"

87 ឥឡូវនេះ តើអ្នកគិតយ៉ាងណា ថា តើអ្វីជាហោរា? តើយើងនឹងមានហោរាម្នាក់នៅថ្ងៃនេះឬ? ច្បាស់ណាស់។ តើទ្រង់នឹងនិយាយដោយយើងទេ? ប្រាកដណាស់។ ប៉ុន្តែគាត់...ហោរានៅសម័យបុរាណ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

88 ឥឡូវនេះ ចូរនិយាយឲ្យត្រង់ទៅ ព្រោះខ្ញុំគិតថាវាមិនត្រូវសោះ។ ឥឡូវនេះគឺដូចជាសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ដូច្នេះយើងចង់យល់ឲ្យបានច្បាស់។ ឃើញទេ?

89 សូមកត់សម្គាល់។ ចូរយើងទទួលយកព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដែលនៅក្នុងលោកម៉ូសេ យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ...គឺជាស្រមោលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ តួរអង្គនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទាំងអស់បង្ហាញពីឈើឆ្កាង។ ម៉ូសេដែលបានកើតមកជាកូនដ៏សមគួរលាក់ខ្លួនក្នុងគុម្ពឈើ ហើយយកចេញឆ្ងាយពីឪពុកម្តាយ ជាដើម និងជា...ទ្រង់ជាស្តេច ឬជា—អ្នកដឹកនាំ អ្នកផ្តល់ច្បាប់ អ្នកអង្វរករ ជាសង្ឃ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់ត្រូវបានជាស្រមោលព្រះគ្រីស្ទ។

90 មើលទៅយ៉ូសែប ស្រឡាញ់ឪពុកគាត់ ស្អប់ដោយបងប្អូនគាត់ ហើយត្រូវបានលក់ជាប្រាក់ជិតសាមសិបដុំ។ បោះចូលទៅក្នុងជង្ហុក សន្មត់ថាត្រូវស្លាប់ បានយកចេញមកវិញ។ នៅក្នុងការបៀតបៀនរបស់គាត់ បានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកកាប់សាច់បានស្លាប់ ចោរពីរនាក់នៅឈើឆ្កាង។ ពេលគាត់ចេញមក គាត់ក៏ងើបចេញពីប្រឡាយនោះ ហើយដាក់នៅខាងស្តាំព្រះចៅផារ៉ោន ជាផ្ទាំងរូបភាពដ៏ធំបំផុត...នេះ—នេះ—ប្រជាជាតិដែលវាយកម្ទេចពិភពលោកទាំងមូល។ គ្មាននរណាអាចមករកផារ៉ោនបានឡើយ លើកលែងតែពួកគេមកតាមយ៉ូសែបប៉ុណ្ណោះ ព្រះយេស៊ូវគង់នៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមកឯព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈព្រះគ្រិស្ត។ កាលយ៉ូសែបចាកចេញពីបល្ល័ង្កនោះហើយចាប់ផ្តើមចេញទៅ នោះមនុស្សក៏ចូលទៅមុខគាត់ ទាំងស្រែកនិងផ្លុំត្រែ បន្លឺសំឡេងត្រែដោយនិយាយថា "លុតជង្គង់! យ៉ូសែបកំពុងមក។"

91 ពេលព្រះយេស៊ូវយាងមក ត្រែនឹងបន្លឺឡើង ជង្គង់នីមួយៗនឹងលុតចុះ ហើយគ្រប់អណ្តាតនឹងសារភាព។ បាទ។ ទ្រង់នៅទីនោះ។

92 ហើយពេលយ៉ូសែបបានស្លាប់ លោកបានបន្សល់ទុកនូវអនុស្សាវរីយ៍មួយដល់អ្នកដែលកំពុងរង់ចាំការរំដោះ។

93 ខ្ញុំដាក់ដៃលើឈូកចាស់ ដែលមិនយូរប៉ុន្មានទេ វាធ្វើពីសំណ។ ហើយរាងកាយរបស់គាត់ត្រូវបានគេសន្មត់ថាស្ថិតនៅ...ឆ្អឹងរបស់គាត់... បាននិយាយថា "កុំកប់ខ្ញុំនៅទីនេះ ព្រោះថ្ងៃណាមួយ ព្រះនឹងមកលេងអ្នក។" គាត់គឺជាហោរា។ "ព្រះនឹងមកលេងអ្នក។" ហើយបាននិយាយថា "ពេលអ្នកឡើងទៅឯទឹកដីសន្យា ចូរយកឆ្អឹងខ្ញុំទៅ។"

94 ជនជាតិហេព្រើរគ្រប់រូប ជាមួយនឹងការវាយបកនិងបង្ខូរឈាម អាចមើលទៅក្នុងមឈូសនោះហើយនិយាយថា "ថ្ងៃណាមួយ យើងនឹងចេញទៅក្រៅ។"

95 ព្រះយេស៊ូវបានបន្សល់ទុកកន្លែងរំលឹកមួយ ជាផ្នូរទទេ។ ថ្ងៃណាមួយពេលយើងទៅឯផ្នូរ និងមនុស្សជាទីស្រលាញ់របស់យើង ហើយលឺថាក្តាមចាស់តូចៗពេលដែលគេនិយាយថា "ផេះទៅជាផេះ និងធូលីទៅជាធូលី និងដីទៅជាដី។" ប៉ុន្តែបងប្អូនអើយ យើងអាចមើលឆ្លងសមុទ្រ ទៅឯផ្នូរទទេ។ ថ្ងៃណាមួយ ពួកយើងនឹងចេញពីទីនេះ។ យើងទៅផ្ទះ។ ទ្រង់កំពុងមក។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានវាយបញ្ចូល។

96 សូមក្រឡេកមើលព្រះបាទដាវីឌ ដែលត្រូវបានប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គបដិសេធ ហើយត្រូវបានទម្លាក់ដោយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ក្នុងនាមជាស្តេចក្រុងយេរូសាឡឹម ត្រូវបានប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គបណ្តេញចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ ពេលឡើងភ្នំអូលីវ គាត់មើលទៅក្រោយ ហើយយំ។ គាត់ត្រូវបានបដិសេធ។

97 ប្រាំបីរយឆ្នាំចាប់ពីពេលនោះមក ព្រះរាជបុត្រាព្រះបាទដាវីឌ ជាស្តេចក្រុងយេរូសាឡឹម គាំងនៅលើភ្នំ ហើយយំ ព្រោះទ្រង់ត្រូវគេបដិសេធ។

98 នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះបាទដាវីឌ។ ទាំងអស់បានទាយពីឈើឆ្កាង។ ពួកហោរានៅទីនោះបាននិយាយក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ ពួកគេបានរស់នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ ប្រាកដណាស់។ "ព្រះជាម្ចាស់នៅគ្រាដើម និងអាកប្បកិរិយាចម្រុះគ្នាបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកព្ទយុកោតាមរយៈហោរា ប៉ុន្តែនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ តាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។"

99 ដូច្នេះ ហោរា និងមនុស្សខាងវិញ្ញាណ សព្វថ្ងៃនេះ គឺគ្រាន់តែជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ នៅទីនោះ តាមច្បាប់ដែលគេឈរ មើល។ នៅទីនេះ ពួកគេឈរ សម្លឹងទៅទិសផ្សេង តាមរយៈព្រះគុណ។

100 ថានៅក្នុងហេព្រើរ១១ ជំពូកចុងក្រោយ ខ្ញុំបានឆ្ងល់ជាញឹកញាប់។ នៅក្នុងជំពូកចុងក្រោយ ជាផ្នែកចុងក្រោយនៃជំពូកទី១១នៃហេព្រើរ នៅពេលដែលគាត់និយាយអំពីអ័ប្រាហាំ។ ជំពូកសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ ហើយនៅទីបញ្ចប់ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា "ពួកគេដើរលេងដោយស្បែកចៀមនិងស្បែកពពែ ហើយត្រូវបានទុគ៌ត ហើយត្រូវបានគេកាត់ជាដុំៗ។ ពួកគេដើរទៅមក គ្មានកន្លែងទៅ ត្រូវគេស្អប់ខ្ពើម បោះបង់ និងបៀតបៀន។ ក្នុងចំណោមអ្នកណា ពិភពលោកនេះមិនសក្តិសមនឹងមនុស្សបែបនេះទេ។"

101 ពេលនោះប៉ុលឈរនិយាយថា "ប៉ុន្តែបើគ្មានយើង ពួកគេមិនល្អឥតខ្ចោះទេ។" ដ្បិតគេមើល*តែ*ឈើឆ្កាង ហើយយើងមើល*តាម*ឈើឆ្កាង។ យើងមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ បន្ទាប់ពីវាបានក្លាយជាសាច់ឈាមមនុស្ស ហើយបានគង់នៅក្នុងចំណោមយើង។ យើងមកទីនេះដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាផែនការដ៏ប្រសើរ។

102 ហើយពេលខ្លះខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើសាសនាគ្រីស្ទរំពឹងអ្វីនៅថ្ងៃនេះ? គ្រូអធិប្បាយដែលចូលទៅក្នុងក្រុងត្រូវតែមាន...ឬព្រះវិហារថ្មីឬតំណែងថ្មីខ្លះ ហៅខ្លួនគាត់ថាជាហោរា ដើរទៅទីនោះ និយាយថា "បើគេឲ្យលុយខ្ញុំច្រើនម្ល៉េះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមានឡានល្អបំផុត។ ប្រសិនបើពួកគេនឹង...ប្រសិនបើប្រាក់ខែរបស់ខ្ញុំនឹងត្រូវដំឡើងរៀងរាល់ប្រាំមួយខែម្តង។"

103 យើងត្រូវតែមានអ្វីដែលល្អបំផុត។ យើងត្រូវតែមានផ្ទះល្អបំផុត។ យើងត្រូវតែមានសម្លៀកបំពាក់ល្អបំផុត។ តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងណាពេលយើងឈរនៅចំពោះមុខបុរសដែលវង្វេងទាំងពាក់ស្បែកពពែនិងស្បែកចៀម គ្មានកន្លែងផ្តេកក្បាល ដើរនៅទីរហោស្ថាននោះ? ហើយមាននរណាម្នាក់អាចលេងសើចនឹងយើង ហើយយើងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីឈប់ទៅព្រះវិហារហើយមិនត្រឡប់ទៅវិញទៀតទេ។ អ្វីដែលគ្រិស្ទានទាមទារសព្វថ្ងៃ។ យើងគួរតែខ្មាសខ្លួនឯង។

ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាយើងខ្ញុំផង។

104 នៅថ្ងៃនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈហោរា ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះតាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់។ នោះគឺជាពាក្យរបស់ហោរា នៅទីនោះ។ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះរាជបុត្រា សព្វថ្ងៃនេះ។ អូ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!

105 ម្យ៉ាងទៀត បើអ្នកសម្លឹងមើលស្រមោលអវិជ្ជមាន អ្នកអាចនឹងមានកំហុស។ ប៉ុន្តែនេះត្រូវបានអភិវឌ្ឍ រូបភាពគឺច្បាស់។ នោះគឺដោយហោរានេះគឺដោយព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ នោះគឺដោយអវិជ្ជមាន នេះគឺដោយវិជ្ជមាន។ អាម៉ែន។ អ្នកមើលឃើញវាទេ? មិនមានឱកាសបាត់បង់ទេ។ វាជារឿងវិជ្ជមាន ថ្ងៃនេះតាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់។ អូ អស្ចារ្យណាស់!

...ដែលទ្រង់បានតម្រូវឲ្យបានគ្រងរបស់ទាំងអស់... (អូ ខ្ញុំអើយ!) *...ទុកជាមរដក...*

106 តើវាជាអ្វី? វាជាការណាត់ជួប។ អូ ស្តាប់។ ទ្រង់ត្រូវបានតែងតាំង ព្រះគ្រីស្ទជាមរតកនៃអ្វីៗទាំងអស់។ អូ អារក្សបានដឹង ពីសួនអេដែន អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលអារក្សបានឮព្រះបន្ទូលនៅទីនោះ នៅថ្ងៃនោះ នៅក្នុងការជំនុំជំរះរបស់មនុស្សទាំងនោះ។ បាននិយាយថា "ដោយសារតែអ្នកមកពីធូលីដី អ្នកនឹងត្រលប់ជាដីវិញ ហើយពូជស្ត្រីនឹងកិនក្បាលពស់។" ពូជសន្យា។

107 សាតាំងបានតាមដានពូជនោះជានិច្ច។ ពេលអេបិលកើត វានិយាយថា "ហ្នឹងហើយ គឺជាគ្រាប់ពូជ។" ហើយវាបានសម្លាប់អេបិល។ កូនប្រុសរបស់វា កាអ៊ីន បានសម្លាប់អេបិល។ ហើយពេលអេបិលស្លាប់ វាបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានគ្រាប់ពូជហើយ។" គាត់បានសម្លាប់វា។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំទទួលបានហើយ។" ប៉ុន្តែ ការស្លាប់របស់អេបិល កំណើតរបស់សេតគឺជាការរស់ឡើងវិញម្តងទៀត។ មើលពីរខ្សែស្រឡាយពួកគេចុះមក។

108 ខ្សែស្រឡាយរបស់សេតនោះ វាចុះមកជាមនុស្សរាបទាប និងសុចរិត ខ្សែស្រឡាយចុះមកតាមរយៈអេណុក ទៅលើណូអេ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃការបំផ្លិចបំផ្លាញមុនពេលទឹកជំនន់។

109 សូមក្រឡេកមើលខ្សែរបស់កាអ៊ីន ក្លាយជាមនុស្សឆ្លាត ការអប់រំ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ។ គម្ពីរមិនបានចែងទេឬថា...តើព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា នោះ "កូនរបស់លោកិយឆ្លាតជាងកូននៃនគរទៅទៀត"? សូមក្រឡេកមើលផ្នែកខាងកាអ៊ីននៅថ្ងៃនេះ៖ ឆ្លាត មានការអប់រំ មានមន្ទិលសង្ស័យ សាសនាខ្លាំងណាស់។ សូមមើល បែបសាសនាខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកសាងសង់ ជាមនុស្សអស្ចារ្យ។

110 យកបុរសអស្ចារ្យ។ សូមក្រឡេកមើលថូម៉ាស អេឌីសុន ដែលជាបុរសដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន។ ក្រឡេកមើលអែងស្តែង ខួរក្បាលរបស់ពិភពលោក ដែលគេហៅ សព្វថ្ងៃនេះ ខួរក្បាលរបស់ពិភពលោក។ ប៉ុន្តែយើងមិនព្យាយាមប្រើខួរក្បាលទេ។ យើងទុកឲ្យចិត្តដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង ហើយមើលទៅព្រះបន្ទូលនេះ ហើយហៅដូច្នេះ។

111 គ្រូពេទ្យ ថ្វីត្បិតតែយើងសរសើរពួកគេដោយអ្វីដែលយើងមានក៏ដោយ ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃអ្នកទាំងនោះគឺជាអ្នកសង្ស័យ និងអនាមិក។ សូមក្រឡេកមើលមនុស្សឆ្លាតនិងឆ្លាតវៃនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេនៅខាងនោះ ខាងកាអ៊ីន។

112 ប៉ុន្តែមើលទៅមនុស្សស្លូតបូត។ មានការរស់ឡើងវិញរបស់អ្នកម្តងទៀត។ អូ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! ហ្នឹងហើយ។ សូមកត់សម្គាល់។

> ...ដែលទ្រង់បានតម្រូវឲ្យបាន*គ្រងរបស់ទាំងអស់ ទុកជាមរដក ព្រមទាំងបង្កើតលោកីយ៍*

តើអ្នកណាជាអ្នកបង្កើតពិភពលោក? គឺព្រះគ្រីស្ទ។ "ព្រះគ្រីស្ទបានបង្កើតពិភពលោក?" បាទ។ តោះទៅមុខបន្តិចទៀត។

គឺទ្រង់ជារស្មីភ្លឺមកពីសិរីល្អនៃព្រះ ហើយជារូបភាពនៃអង្គទ្រង់...

ពន្លឺនៃសិរីរុងរឿងរបស់អ្នកណា? សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ រូបភាពបង្ហាញពីវត្តមានរបស់អ្នកណា? របស់ព្រះ។ អូ ខ្ញុំចូលចិត្តវា!

...ហើយ*ជារូបភាពនៃអង្គទ្រង់ ទាំងទ្រទ្រង់គ្រប់របស់ទាំងអស់ ដោយសារព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្ដានៃទ្រង់...*

ហ្នឹងហើយ។ ព្រះបន្ទូល ដែលគាំទ្រអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាថាយ២៤ "ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" ទ្រង់កាន់កាប់អ្វីៗទាំងអស់។

113 វិទ្យាសាស្ត្រព្យាយាមទម្លាក់វា ហើយនិយាយថា "វាជាសៀវភៅចាស់។ វាត្រូវបានបកប្រែ។"

114 សូម្បីតែព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ប៊ីស្សព សេន បាននិយាយថា "វាត្រូវបានបកប្រែបួនទៅប្រាំដងផ្សេងគ្នា ហើយមិនច្រើនចំពោះវាទេ។ អ្នកមិនអាចរស់នៅដោយពឹងលើវាប្រសិនបើអ្នកត្រូវផ្ទុំ។" ប៉ុន្តែ ទ្រទ្រង់អ្វីៗទាំងអស់ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតអំពីវា។ ខ្ញុំជឿព្រះគម្ពីរ។

...*ព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្ដានៃទ្រង់* (មានអំណាចនៅក្នុងព្រះបន្ទូល)*ហើយក្រោយដែលបានសំអាតអំពើបាប...*(មើលនៅទីនេះ) ...នោះ*ក៏គង់នៅខាងស្ដាំនៃឫទ្ធានុភាពនៅលើស្ថានដ៏ខ្ពស់*

115 តើប៉ុលកំពុងព្យាយាមធ្វើអ្វី? គាត់កំពុងព្យាយាមបង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានគោលបំណងលើអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជារូបភាពនៃព្រះ។ ជំពូកដែលនៅសល់ទាំងមូលនិយាយអំពីរបៀបដែលទ្រង់ខ្ពស់ជាងទេវតាខ្ពស់ជាងអំណាចទាំងអស់។ ពួកទេវតាបានថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ប៉ុលកំពុងព្យាយាមលើកតម្កើងទ្រង់។

116 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់សាកល្បង...ប្រសិនបើខ្ញុំមិនទៅមុខលើសពីនេះ អ្វីដែលនៅសល់គឺគ្រាន់តែជាការលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ អ្វីដែលប៉ុលនិយាយនៅត្រង់នេះ ដូចក្នុងជំពូកទី ១១ និងការនិយាយអំពីលោកិយទាំងមូល។ គាត់

បាននិយាយថា "អ្វី—អ្វីដែលទេវតាទ្រង់មានបន្ទូលថា 'អ្នកជាកូនរបស់ខ្ញុំ ថ្ងៃនេះអញបានបង្កើតឯងរាល់គ្នា'?" ឃើញទេ?

117 "ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ ពួកគេនឹងវិនាស។ លោកិយនឹងត្រូវវិនាស។ ប៉ុន្តែ... ហើយអ្វីៗទាំងអស់នៃលោកិយនឹងវិនាស។ ទ្រង់នឹងបត់ពួកគេឡើងដូចជាអាវកាក់។ ពួកគេនឹងចាស់ ហើយងាកចេញទៅ។ 'ប៉ុន្តែអ្នកនៅដដែល។ ឯងនឹងនៅជារៀងរហូត។ ឯងគឺជាកូនប្រុសរបស់អញ។ ថ្ងៃនេះអញបានបង្កើតឯង ហើយនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ ដោយតាំងនៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។'"

តើ*ដៃស្តាំ*មានន័យដូចម្តេច? មិនមែនថា ព្រះមានដៃស្តាំដែលនរណាម្នាក់កំពុងអង្គុយលើវា។ *ដៃស្តាំ*មានន័យថា "អំណាចនិងសិទ្ធិអំណាច" បានទទួលសិទ្ធិអំណាចនៃអ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ហើយស្ថានសួគ៌និងផែនដីទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយទ្រង់។

118 ឥឡូវនេះ តើនរណាជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះ ជាអ្នកដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នេះ គឺព្រះគ្រីស្ទ? នៅទីនេះ ព្រះនៅក្នុងព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វាមិនមែន...ជាព្រះត្រីឯក ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាព្រះត្រីឯកនៃមនុស្សទេ។ វាជាព្រះត្រីឯកនៃមុខងារ នៃព្រះតែមួយ។

119 ទ្រង់ជាព្រះវរបិតាដឹកនាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ នោះជាតំណែងរបស់ទ្រង់ ជាបិតាព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយទ្រង់គង់នៅលើផែនដី ហៅថាព្រះរាជបុត្រ។ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់គង់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហៅថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មិនមែនព្រះបីទេ ព្រះតែមួយនៅក្នុងមុខងារបី៖ ព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

មនុស្សព្យាយាមធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាព្រះបីផ្សេងគ្នា គឺព្រះជាព្រះវរបិតា។ នោះហើយជាហេតុផល សាសន៍យូដា អ្នកមិនអាច អ្នកនឹងមិនដែលនាំរឿងនេះទៅជនជាតិយូដាទេ អត់ទេ នៅទីនោះ។ ទ្រង់មិនអាច។ ទ្រង់មានបញ្ញត្តិ ថា "ខ្ញុំជាព្រះតែមួយ។" មានព្រះតែមួយ។

120 នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក ពួកគេធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមវិធីបីយ៉ាងផ្សេងគ្នា: ពួកគេធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងសម្រាប់ព្រះវរបិតា ហើយម្តងសម្រាប់ព្រះរាជបុត្រា និងម្តងសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បេសកកម្មនៃជំនឿរបស់សាវក ពួកគេធ្វើបុណ្យ

ជ្រមុជទឹកបីដង ប្រឈមមុខ នឹងការសុគតរបស់ទ្រង់។ អ្វីដែលគេហៅថា ដំណឹងល្អពេញលេញនៅឆ្នេរខាងលិច ឬឆ្នេរខាងកើត ទ្រង់មានបន្ទូលថា ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកបីដងថយក្រោយ...ទៅកន្លែងបញ្ចុះសពរបស់ទ្រង់។

ហើយគាត់បាននិយាយថា "នៅពេលដែលទ្រង់សុគត ទ្រង់បានដួលទៅមុខ។"

121 ម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច។ អ្នកត្រូវកប់បុរសម្នាក់នៅខ្នងរបស់គាត់។" គ្រាន់តែជាបច្ចេកទេសចាស់បន្តិចបន្តួច នៅពេលដែលពួកគេទាំងពីរខុស។ ខុសទាំងពីរ តាមបទគម្ពីរ។

*នេះគឺ*ជាយូរីមធូមមីម។ វាដោះស្រាយវា។

122 ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ សូមឲ្យយើងធ្វើរូបភាពនោះចេញហើយមើលថាវាដូចអ្វី—យប់នេះ? នៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ឃើញវា។ ក្នុងរយៈពេលប្រហែលម្ភៃប្រាំឆ្នាំដែលខ្ញុំធ្វើជាអ្នកបម្រើព្រះ ខ្ញុំបានសិក្សារឿងនោះ។ ហើយខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់អំពីអំណោយនៅក្នុងព្រះវិហារ។ តើអំណោយទាំងនោះជាអ្វី? ទំនាយ និយាយដោយភាសាដទៃ ការបកស្រាយនៃភាសា ការបើកសម្ដែងរបស់ព្រះ ជាដើម ដែលគ្រប់យ៉ាងមកតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។

123 ឥឡូវនេះមើល។ ព្រះគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយទ្រង់ជាប្រមុខនៃក្រុមជំនុំ។ ហើយតើអ្នកធ្លាប់ឃើញពេជ្រធំទេ? គ្រាប់ពេជ្រដ៏ធំអស្ចារ្យមួយដែលត្រូវបានចិត វាចិតចេញជាជ្រុងតូចៗដែលគោះចេញពីវា បែកចេញពីវា។ នោះធ្វើឱ្យក្លាយជាពេជ្រល្អពិត។ តើចិតវាសម្រាប់អ្វី? ពេជ្រពិត ពេលដែលវាចេញមក វាត្រូវបានស្រអាប់ ពេជ្រពិត នៅពេលរកឃើញដំបូង។

ខ្ញុំនៅគីមបើឡេ។ អ្នក ក្នុងចំណោមអ្នកជាច្រើន ដែលបានឮថាអ្នកអាចរើសពេជ្រនៅតាមផ្លូវ នោះគឺត្រឹមត្រូវ។ ប៊ីលីនិងខ្ញុំ និងលោកប៊ូសស្វត។ ប្រធានក្រុមហ៊ុនរ៉ែពេជ្រគីមបើឡេ យក...គាត់ជាអ្នកនាំខ្ញុំទៅប្រជុំនៅទីនោះ។ ហើយពួកគេបានយកយើងទៅ។ ហើយគ្រាន់តែចេញពី...ពួកគេជីកយករ៉ែ អូ ប្រហែលដប់ប្រាំពីរយហ្វីតក្រោមដី។ ពួកវាចេញមក ថ្មពណ៌ខៀវ ធំពណ៌ខៀវ ដូចថ្មខៀវនេះអ្នកមកទីនេះ។ ហើយអ្នកស្រុកទាំងនោះ បានដាក់ដីដប់ប្រាំពីរយហ្វីតក្នុងដី ដើម្បីជីកយកវា ដើម្បីរក្សាតម្លៃឱ្យឡើង។ អ្នកនឹងទៅតាមទន្លេនៅទីនោះ ពួកគេ

បានដាក់អ្នកការពាររាប់រយម៉ាយ។ គាត់និយាយថា យកធុងដប់ហ្គាឡុងពីរ ហើយរើសវាឡើង ពេញ—ដោយខ្សាច់ ហើយប្រសិនបើអ្នកអាចទៅផ្ទះជាមួយវា អ្នកនឹងក្លាយជាមហាសេដ្ឋី នឹងមានពេជ្រជាច្រើននៅក្នុងនោះ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវធ្វើការនិងជីកយករ៉ែ ដើម្បីរក្សាតម្លៃឱ្យឡើងសម្រាប់ពួកគេ។

124 ឥឡូវនេះ គ្រាប់ពេជ្រ ពេលចេញមក វាគ្រាន់តែធំ រលោង មូល ដូច បំណែកកែវ។ មានត្បូងពេជ្រពណ៌ខៀវ ពេជ្រខ្មៅ ត្បូងមរកត និងត្បូងពេជ្រភ្លឺច្បាស់ ពេជ្រពណ៌ស។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាចេញមក...ពេលដែលវាត្រូវបានគេច្នៃនិងដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ វាមានផ្នែកមួយនៃពេជ្រនោះត្រូវបាត់បង់។ ហើយវាត្រូវតែបាត់បង់—បន្ទះតូចចេញពីវា។ គោះចិតបន្ទះតូចៗ ព្រោះ ពេលវាចូលមកក្នុងពន្លឺផ្ទាល់ *បែបនោះ* វាធ្វើឱ្យមានពន្លឺ។ ការជ្រៀកចេញ ជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានពន្លឺចាំង របៀបដែលវាត្រូវបានកាត់ចេញ។ វាត្រូវបានកាត់ ជ្រៀកចេញ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលវាធ្វើអញ្ចឹង វានឹងធ្វើឱ្យមានពន្លឺ។ ហើយមួយនឹងចាំងជាពណ៌បៃតង មួយទៀតនឹងទៅជាពណ៌ខៀវ ហើយប្រហែលជាមានពន្លឺផ្សេងទៀត ត្បូងមរកត និងភ្លើងពណ៌ក្រហម។ ហើយពន្លឺផ្សេងគ្នាចេញពីវា ដូចជាពណ៌ឥន្ទធនូ។ ពួកគេហៅវាថា "ភ្លើងនៅក្នុងពេជ្រ។"

125 ឥឡូវនេះ ពន្លឺនីមួយៗតំណាងឱ្យអំណោយ។ ប៉ុន្តែវា មានតែ ព្រះគ្រីស្ទជាពេជ្រប៉ុណ្ណោះ។ ហើយទ្រង់ជាអ្នកដែលបានមក ហើយមានស្នាមជាំ និងរបួស ហើយខ្ទេចខ្ទាំ ថាទ្រង់អាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីអង្គទ្រង់មកវិញជាពន្លឺដល់ពិភពលោក។ ទ្រង់ជាមេនៃពេជ្រ។

126 តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេថា មុនពេលមានផែនដីមួយ មុនពេលមានពន្លឺមួយ មុនមានផ្កាយ មុនមានរឿងអ្វី? មានប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យមួយចេញមក ពីព្រះវិញ្ញាណ ហើយចេញពីប្រភពទឹកនេះបានមកជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏បរិសុទ្ធបំផុត ព្រោះគ្មានអ្វីមកពីនោះក្រៅពីសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ។ ឥឡូវនេះ យើងហៅថាស្រលាញ់ សព្វថ្ងៃនេះ គឺជាស្នេហាដែលបំភ្លៃ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងទទួលបានខ្លឹមសារ ឬសេចក្តីស្រឡាញ់នោះបន្តិចបន្តួចនៅក្នុងខ្លួន វាបានផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់យើងទាំងស្រុង។

127 បន្ទាប់មកចេញពីទីនោះមកមានប្រភពទឹកមួយទៀតចេញពីប្រភពទឹកដ៏សំខាន់នេះ គឺពេជ្រ ហើយវាត្រូវបានគេហៅថាភាពសុចរិត ជាភាពសុចរិត

ពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវមានច្បាប់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលច្បាប់ត្រូវមានការវិនិច្ឆ័យ។ បើគ្មានសាលក្រមមិនអនុវត្តតាមច្បាប់ទេ ច្បាប់ក៏មិនល្អដែរ។ ហើយនៅពេលដែលការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានអនុម័តដោយច្បាប់ ដែលនាំឱ្យស្លាប់ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបង់ពិន័យបានឡើយក្រៅពីព្រះអង្គខ្លួនឯង។ ហើយទ្រង់បានបង់ថ្លៃទោសនៃការស្លាប់របស់យើង ហើយទទួលយកអំពើបាបរបស់យើងដាក់លើទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចក្លាយជាសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះតាមរយៈទ្រង់។

128 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពន្លឺដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះបានរលត់ទៅ ឬរស្មីដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណៈ សេចក្ដីស្រឡាញ់ សុខសាន្ត នោះជាអ្វីទាំងអស់ ដែលមាន។ មិនមានការរងទុក្ខទេ។ មិនមាន—គ្មានការស្អប់ គ្មានការព្យាបាទ វាមិនអាចមកពីប្រភពទឹកនេះបានទេ។ នោះគឺជាព្រះយេហូវ៉ា។ នោះគឺជាព្រះយេហូវ៉ា។ ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលអ្នកទ្រឹស្ដីហៅវាថា ទ្រឹស្ដីមួយបានចេញពីនោះ ដែលត្រូវបានគេហៅ តាមគម្ពីរ នេះ "ឡូហ្គោស" ឡូហ្គោសដែលចេញពីព្រះ។ វាពិបាកពន្យល់ ប៉ុន្តែវាគឺជាផ្នែកនៃព្រះ។

129 ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ អូ! អត់ទោស។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅលើនេះ នេះគ្រាន់តែនាំខ្ញុំនៅកន្លែងដែលខ្ញុំស្រឡាញ់វា។ ឃើញទេ? រូបសញ្ញាឡូហ្គោស និងប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលជាប្រភពទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យដែលមិនមានការចាប់ផ្ដើម ឬគ្មានទីបញ្ចប់ ព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនេះបានចាប់ផ្ដើមទំម្រង់ឡើង នៅក្នុងការបង្កើត ហើយឡូហ្គោសដែលចេញពីវាគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ វាគឺជាទម្រង់ដែលអាចមើលឃើញតែមួយគត់ដែលព្រះវិញ្ញាណមាន។ ហើយវាគឺជាទ្រឹស្ដី ដែលមានន័យថារាងកាយមួយ ហើយរាងកាយគឺដូចជាបុរសម្នាក់។

130 លោកម៉ូសេបានឃើញវានៅពេលដែលវាបានឆ្លងកាត់...ដោយ—ដោយថ្ម។ ហើយគាត់បានមើលវា បាននិយាយថាៈ "វាមើលទៅដូចជាផ្នែកខាងក្រោយរបស់មនុស្ស។"

វាជាប្រភេទរូបកាយដូចគ្នាដែលយើងមាននៅពេលយើងស្លាប់នៅទីនេះ។ "ប្រសិនបើរោងឧបោសថរបស់ផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ យើងមានកន្លែងមួយដែលកំពុងរង់ចាំរួចហើយ។" នោះគឺជាវា។ ហើយនោះគឺជាទ្រឹស្ដីដែលជា

ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ព្រះរាជបុត្រានោះ រូបសញ្ញាឡូហ្គោសនោះ បានក្លាយជាសាច់ឈាម ព្រោះយើងត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសាច់ឈាម។ ហើយទ្រឹស្តី ឡូហ្គោស បានក្លាយជាសាច់ឈាម នៅទីនេះក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយវាមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីកន្លែងតាំងនៅ ដ្បិតប្រភពទឹកទាំងមូលរស់នៅក្នុងទ្រង់។ អូ តើអ្នកឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ នោះគឺជាមនុស្សម្នាក់ នោះ នៅក្នុង...

131 រកមើលនៅទីនេះ។ ចូរប្រញាប់ងាកទៅហេព្រើរ ជំពូកទី៧ គ្រាន់តែមួយភ្លែត—នៃព្រះគុណ បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ តោះមើលថាតើវាមើលទៅដូចអ្វីនៅទីនេះ។ អ័ប្រាហាំ!

តើយើងមានពេលវេលាប៉ុន្មាន? យើងមានដប់នាទី។ ត្រូវហើយ។ យើងចាប់វា បន្ទាប់មកយើងបញ្ចប់វាបន្ទាប់ លើកក្រោយ ឬថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

132 អ័ប្រាហាំបានត្រឡប់មកពីការសម្លាប់ស្តេចវិញ។

រីឯលោកម៉ិលគីស្សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡិម...

តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថា សាឡឹម ជានរណា សាឡឹមជាអ្វី? ក្រុងយេរូសាឡឹម។

> *...ជាស្តេចក្រុងសាឡឹម សង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ ដែលបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្តេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក*

សូមស្តាប់។

> *ហើយលោកអ័ប្រាហាំបានយក១ភាគក្នុង១០ ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក នាមស្តេចនោះ ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត... រួចមកជា ស្តេចក្រុងសាឡិម គឺថា ជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត*
>
> *លោកគ្មានមាតាបិតា គ្មានពង្សាវតារទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ ...*

133 ស្តេចមួយអង្គចុះពីក្រុងសាឡឹម ហើយបានជួបនឹងអ័ប្រាហាំ ដែលត្រឡប់មកពីការសម្លាប់ស្តេច។ ហើយស្តេចអង្គនេះក៏គ្មានឪពុក គ្មានម្តាយ គ្មានថ្ងៃចាប់ផ្តើម

ឬការបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ។ តើអ័ប្រាហាំបានជួបនរណា? ឥឡូវនេះសូមគិត។ ទ្រង់មិនមានឪពុកទេ ទ្រង់មិនមានម្ដាយទេ។ ទ្រង់មិនដែលមានពេលវេលាដែលទ្រង់ចាប់ផ្ដើម ហើយទ្រង់មិនមានពេលវេលាដែលទ្រង់នឹងបញ្ចប់ឡើយ ដូច្នេះស្ដេចសាឡឹមដដែលត្រូវរស់នៅសព្វថ្ងៃ។ អាម៉ែន។ អ្នកមើលឃើញវាទេ? នោះគឺជាការបើកសម្ដែងគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ សាឡឹមជាអ្វី? ក្រុងយេរូសាឡឹមដែលស្ថិតនៅខាងលើ ដែលលោកអ័ប្រាហាំ បានទទួលពរ កំពុងស្វែងរក ស្វែងរក ព្យាយាមស្វែងរកទីក្រុងដែលអ្នកសាងសង់ និងអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះ។ គាត់ដើរដោយស្បែកចៀម និងស្បែកពពែ គ្រប់ទីកន្លែង ទុរគត វង្វេង ហើយស្វែងរកទីក្រុងមួយ ដែលមានអ្នកសាងសង់ និងជាអ្នកបង្កើតគឺជាព្រះជាម្ចាស់។ ហើយគាត់បានជួបស្ដេចនៃសាឡឹមនោះ បានចុះមក ហើយគាត់បានបង់ឱ្យទ្រង់មួយភាគដប់នៃការរឹបអូសបានទាំងអស់។ អាម៉ែន។ នោះជាទ្រង់។ អូ បងប្រុសហ្គ្រាហាំ នោះគឺជាទ្រង់។ នោះគឺជាទ្រង់។

អ័ប្រាហាំបានឃើញទ្រង់ម្ដងទៀត។ ថ្ងៃមួយគាត់អង្គុយនៅក្នុងតង់។ គាត់ក្រឡេកមើល ឡើងមកដល់ ហើយគាត់ឃើញបុរសបីនាក់កំពុងមក។

134 អ្នកដឹងទេថាមានអ្វីមួយអំពីគ្រិស្ទាន ដែលគាត់ស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណពេលគាត់ឃើញវា។ នៅពេលដែលគាត់...គាត់ដឹង។ មានតែរឿងខាងវិញ្ញាណអំពីវា។ រឿងខាងវិញ្ញាណត្រូវបានយល់ឃើញខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកដឹងហើយ។ បាទ គាត់គ្រាន់តែអាចប្រាប់វាបាន ប្រសិនបើគាត់ពិតជាកើតជាថ្មី។ "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ។"

135 ហើយគាត់ដឹងថាមានអ្វីមួយ។ គាត់រត់ចេញហើយនិយាយថា "ចូលមកព្រះអម្ចាស់អើយ។ អង្គុយចុះសិន។ ឈប់បន្តិចទៅ។ ខ្ញុំនឹងយកនំប៉័ងមួយដុំហើយដាក់ក្នុងដៃទ្រង់។ ខ្ញុំនឹងលាងជើងរបស់ទ្រង់។ សម្រាកអង្គទ្រង់ បន្ទាប់មកបន្តដំណើររបស់ទ្រង់ចុះ ដ្បិតទ្រង់—ទ្រង់បានមកលេងខ្ញុំ។" ឡើងទៅក្នុងទឹកដីព្រៃដោយមកតាមផ្លូវលំបាក ជាផ្លូវជាមួយនឹងមនុស្សតិចតួចរបស់ព្រះអម្ចាស់។

កាលណោះ ឡុតកំពុងរស់នៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិ ក្មួយប្រុសនៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់រស់នៅក្នុងអំពើបាប។ នោះជាអ្វីដែលទ្រព្យសម្បត្តិភាគច្រើនបង្កើតបានគឺអំពើបាប។

136 ដូច្នេះ អ័ប្រាហាំបាននាំពួកគេឡើង ស្របពេលដែលគាត់មានទឹកបន្តិចហើយបានលាងជើងពួកគេ។ គាត់រត់ចូលទៅក្នុងហ្វូងគោ ហើយយកកូនគោធាត់ល្អមួយចូលទៅក្នុងហ្វូង ហើយសម្លាប់វាចោល។ ប្រគល់វាទៅឱ្យអ្នកបំរើ ដើម្បីចំអិន។ ហើយបាននិយាយថា "សារ៉ា ច្របាច់ម្សៅនំរបស់អ្នក។"

អ្នកដឹងពីអ្វីដែលច្របាច់ វាគឺមានន័យថា អ្វីទេ។ អ្នកដឹងទេ ម៉ាក់ធ្លាប់មានវត្ថុចាស់ ដូចក្រួចឆ្មារ គាត់មាននៅក្នុង—ធុងអាហារ។ តើអ្នកធ្លាប់ឃើញណាមួយក្នុងចំណោមពួកគេមានឧបករណ៍បំពងទេ? ហើយអ្នកមានប្រដាប់កិន មួយនៅក្នុងនោះ អ្នកបានច្របល់អាហារ អ្នកដឹង។ ហើយវាធូន់ដូច*នោះ* ហើយចាប់វាកាត់ តាមហ្នឹង។ ខ្ញុំបានឃើញម៉ាម៉ាធ្វើវា ជាច្រើនដង ប្រដាប់កិនរាងមូលតូចមួយដែលមានខ្សែអេក្រង់តូចមួយនៅលើវា។ នាងនឹងបានអាហារនោះហើយរំងវា*បែបនោះ* អ្នកដឹងហើយ ទះវាទៅមុខ *បែបនោះ*។ រួចយកប្រដាប់កិនមកច្របល់ជុំវិញ *ដូចនោះ* ដើម្បីឱ្យធ្លាក់ចុះ។ ហើយនោះជាពេលដែលយើងត្រូវចុះទៅយកបាតអាហារនៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវចាស់ និងម៉ាស៊ីនចាស់ធំ អ្នកដឹងទេ ធូន់ បានធ្វើនំប៉ុងពោតពិតប្រាកដ។ អ្នកអាចឃើញកំណាត់ឈើពេញមួយថ្ងៃ នៅលើវា។

137 ដូច្នេះហើយបាននិយាយថា "កិនម្សៅបន្តិច ប្រញាប់ឡើង។ ហើយធ្វើនំនំអន្សមនៅទីនេះនៅលើចង្ក្រានថ្មសភ្លាម។" ហើយគេយកទឹកដោះគោមកហើយយកទឹកដោះគោ។ ហើយពួកគេបាន ដុតវា និងមានប៊ឺខ្លះ។ រួចគេក៏ទៅកាប់កូនគោយកសាច់ ពួកគេចៀនសាច់។ ទទួលបានទឹកដោះគោខាប់ នំប៉ុងពោត ហើយពួកគេទទួលបានប៊ឺសម្រាប់ដាក់លើនំខេកក្តៅៗ។ អូ វាពិតជាល្អណាស់។ ហើយពួកគេបានលាបវាទាំងអស់នៅទីនោះ។ គាត់ក៏យកវាចេញ ហើយដាក់ឲ្យបុរសទាំងបីនាក់នេះ។

138 ពេលដែលពួកគេកំពុងបរិភោគ ពួកគេសម្លឹងឆ្ពោះទៅក្រុងសូដុំម។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គេក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរចេញទៅ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំ..." បាននិយាយថា "អ្នកនឹងមិនរក្សាវាពីអញទេ។"

139 "អញមិនអាចគេចពីអ្នកនូវអ្វីដែលអញនឹងធ្វើ។ អញនឹងចុះទៅទីនោះ។ អំពើបាបរបស់ក្រុងសូដុំមបានចូលមកក្នុងត្រចៀករបស់អញ។"

តើបុរសនោះជានរណា? មានធូលីដីប្រឡាក់ពេញអាវរបស់ព្រះអង្គ ហើយអង្គុយបរិភោគសាច់កូនគោ ហើយផឹកទឹកដោះគោ ហើយញ៉ាំនំប៉ុងពោត និងប៊ឺ

ខ្លះ។ តើនរណាជាមនុស្សចម្លែកនេះ? ពីរ ឬបីនៃពួកគេ អង្គុយនៅទីនោះ។ ដី ប្រឡាក់លើអាវរបស់ទ្រង់ទាំងមូល។ អូ បាទ "យើងមកពីប្រទេសឆ្ងាយ។" បាទ ផ្លូវឆ្ងាយ។ ដូច្នេះហើយទ្រង់មានបន្ទូល...អញ្ចឹង តើពួកគេជានរណា?

140 គាត់បាននិយាយថា "អញមិនអាចគេចពីអ័ប្រាហាំទេ ដោយឃើញថាគាត់ជាអ្នកទទួលមរតកនៃផែនដី។" អាម៉ែន។ "អញលាតត្រដាងអាថ៌កំបាំងរបស់អញ" ពាក្យផ្សេង "ដល់អស់អ្នកដែលទទួលមរតកនៃផែនដី។" នោះហើយជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំគួរតែនៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ត្រូវហើយ។ ទទួលបានអាថ៌កំបាំងនៃព្រះ ដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្រងខ្លួនអ្នក និងធ្វើសកម្មភាព និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ និងរបៀបដើរ និងរបៀបរស់នៅ។ យើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃផែនដី។ ត្រូវហើយ។ ទ្រង់បើកសម្តែងវាដល់អ្នក ពីព្រោះទ្រង់នឹងមិនរក្សាទុកអ្វីត្រឡប់មកវិញឡើយ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងកំពុងមើលរឿងទាំងនេះកើតឡើង។

ពិភពលោកនិយាយថា "អា នោះជាក្រុមនៃការនិយមជ្រុល។" អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេនិយាយវា។ អ្នកទទួលមរតកនៃផែនដីដឹងរឿងទាំងនេះ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

...ពួកគេនឹងត្រូវបានគេហៅថាជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

មានពរហើយអស់អ្នកដែលស្លូតបូតៈ ដ្បិតគេនឹងបានផែនដីជាមត៌ក។

ទ្រង់បើកសម្តែងអាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ បើកសម្តែងដល់ពួកគេបង្ហាញពួកគេពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ និងរបៀបរស់នៅ ការលះបង់របស់នៃលោកិយដើរតាមព្រះហើយរស់នៅតាមព្រះ ក្នុងលោកបច្ចុប្បន្ននេះ ដើរតាមទ្រង់។ អនុញ្ញាតឱ្យលោកិយនិយាយអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ។

141 ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញមិនអាចរក្សាការសម្ងាត់នេះពីអ័ប្រាហាំបានទេ ព្រោះឃើញគាត់ជាអ្នកទទួលមរតកនៃផែនដី។ ប៉ុន្តែ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងចុះទៅបំផ្លាញក្រុងសូដុំម។ អញនឹងចុះទៅ។"

142 "តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី ព្រះអម្ចាស់? តើទ្រង់មកពីណា? តើវានិយាយអំពីអ្វី?"

143 មកស្វែងរក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "ហើយរឿងមួយទៀត អ័ប្រាហាំ អ្នកបានរង់ចាំម្ភៃប្រាំឆ្នាំសម្រាប់ការសន្យានេះដែលអញផ្តល់ឱ្យអ្នក។ អ្នកបានទទួលការ

ចាប់អារម្មណ៍ឡើងមក ចំណុចពិសេស—និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង សម្រាប់ទារកនេះ កាលពី២៥ឆ្នាំមុន។ អ្នកនៅតែរង់ចាំខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងទៅលេងអ្នកតាមពេលវេលានៃជីវិត តាមពេលវេលានៃជីវិត ខែក្រោយខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។"

144 ហើយសារ៉ា ទៅក្នុងតង់ខាងក្រោយ។ ហើយបុរសនេះបែរខ្នងទៅត្រសាលនិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ *ដូចនេះ*។ ហើយសារ៉ាបានទៅ "ហឹ!"

145 គាត់បាននិយាយថា "តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យសារ៉ាសើច?" ហូហូហូ! ចុះរឿងហ្នឹង? នោះជាការញាណ មែនទេ? "តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យសារ៉ាសើច?"

សារ៉ាបាននិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំមិនដែលសើចទេ។"

146 បាននិយាយថា "អូ បាទ អ្នកបានសើចមែន។" នាងភ័យខ្លាច។ នាងញ័រ។ តើនោះជាអ្នកណា អាចដឹងថានាងកំពុងធ្វើអ្វីនៅក្នុងតង់? នោះគឺជាព្រះដដែលដែលនៅជាមួយយើងសព្វថ្ងៃនេះ។ គឺតែមួយ។ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីវា។ ឃើញទេ? ទ្រង់គ្រាន់តែបង្ហាញវាតាមតម្រូវការរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

147 "តើអ្នកសើចអំពីអ្វី?" ឃើញទេ ខ្នងរបស់ទ្រង់បែរទៅរកវា។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នោះ "ខ្នងរបស់ទ្រង់បែរទៅរកតង់។" ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានជ្រាប។ "តើនាង នៅខាងក្រោយនោះ ធ្វើអ្វី*បែបនេះ*?" អ្នកឃើញទេ? ដូច្នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងទៅលេងអ្នក។"

148 តើនរណាជាមនុស្សចម្លែកនេះ? តើអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ? ទ្រង់យាងទៅខាងក្រៅបាត់ទៅ។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា នោះគឺជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាព្រះយេហូវ៉ា ជាប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យនោះ ថាព្រះបើកសម្ដែងជាមនុស្ស គឺឡូហ្គោស។

149 គ្រូអធិប្បាយមួយចំនួនបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ កាលពីមុនថា៖ "បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកពិតជាមិនគិតថានោះជាព្រះទេ មែនទេ?"

150 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវាគឺជាព្រះ អេឡូហីម។" ដែលទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា គឺអែល សាដដាយ នោះត្រូវហើយ ជាអ្នកផ្ដល់កម្លាំង ជាអ្នកបំពេញចិត្ត។ អាម៉ែន។

151 អូ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបសាសនា! គិតពីវា។ នៅទីនេះ គឺទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នករាល់គ្នាថា តើទ្រង់ជានរណានៅទីនេះ នោះអ្នកនឹងឃើញថាតើ

ព្រះរាជបុត្រាជានរណា។ នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ មុនពេលទ្រង់មានឈ្មោះមនុស្ស។ "ព្រះយេស៊ូវ។"

152 ឈរនៅទីនោះនៅប្រេកពទឹកនៅថ្ងៃនោះ។ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានផឹកអ្នកដឹងទេ ហើយ "ដោយទឹកនៅក្នុងទីរហោស្ថាន" និងរឿងដូចនោះ។ គាត់បាននិយាយថា...ពួកគេកំពុងញ៉ាំនំម៉ាណានិងរបស់របរផ្សេងៗ។ ពួកគេថា "ឪពុករបស់យើងបរិភោគនំម៉ាណានៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ។"

153 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហើយពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំជានំប៉័ងជីវិត ដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ ចេញពីស្ថានសួគ៌។ អ្នកណាបរិភោគនំប៉័ងនេះមិនត្រូវស្លាប់ឡើយ។"

154 បាននិយាយថា "ដូនតារបស់យើងបានផឹកពីព្រះវិញ្ញាណ ពីថ្មខាងវិញ្ញាណដែលនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដែលដើរតាមពួកគេ។"

155 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាថ្មនោះ។" សូមថ្វាយសិរីល្អ! សាវកយ៉ូហាន ជំពូកទី៦។

"ហេតុអ្វី" ពួកគេថា "អ្វី?"

"បាទ ត្រូវហើយ។"

156 "ហេតុអ្វី" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគឺជា...អ្នកមិនទាន់មានអាយុហាសិបឆ្នាំទេ។" ពិតណាស់ ការងាររបស់គាត់បានធ្វើឱ្យគាត់មើលទៅចាស់បន្តិច ប៉ុន្តែទ្រង់មានអាយុត្រឹមតែសាមសិបឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ បាននិយាយថា "អ្នកជាមនុស្សអាយុមិនលើសហាសិបឆ្នាំ ហើយអ្នកនិយាយថាអ្នកបានឃើញអ័ប្រាហាំ នោះបានស្លាប់ប្រាំបីឬប្រាំបួនរយឆ្នាំ? យើងដឹងហើយថាអ្នកគឺជាអារក្ស។"

157 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនពេលមានអ័ប្រាហាំគឺមានខ្ញុំហើយ។" ទ្រង់នៅទីនោះ។ តើខ្ញុំជានរណា? ជានាមអស់កល្បសម្រាប់គ្រប់ជំនាន់។ នោះគឺជា...បង្គោលភ្លើងនៅក្នុងគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះ "អញគឺជាអញ។" នៅទីនោះ ទ្រង់គឺជាព្រះតេអូផានីទ្រង់បានបង្កើតនៅទីនេះ ហៅថាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ គឺអញ គឺជាយេហូវ៉ា។

158 ថូម៉ាស បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញយើងពីព្រះវរបិតា ហើយវានឹងបំពេញចិត្តយើង។"

159 បាននិយាយថា "ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកយូរហើយ អ្នកមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ?" បាននិយាយថា "ពេលអ្នកឃើញខ្ញុំ នោះគឺអ្នកឃើញព្រះបិតា។ ហេតុអ្វីបានជានិយាយថា 'សូមបង្ហាញ យើងខ្ញុំ ឯណាជាព្រះវរបិតា'? ខ្ញុំនិងព្រះបិតាគឺតែមួយ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជារោងឧបោសថដែលហៅថាព្រះរាជបុត្រា។ ព្រះបិតាគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ មិនមែនខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទេ គឺជាព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ ទ្រង់ធ្វើកិច្ចការ មិនមែនខ្ញុំទេ។"

160 ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះម្តងទៀត ម៉ូសេបានឃើញទ្រង់ ផ្នែកខាងក្រោយរបស់ទ្រង់ បាននិយាយថា "មើលទៅក្រោយខ្នងមនុស្ស" ឡូហ្គោសដែលបានមកពីព្រះ។

161 តើមានអ្វីកើតឡើង? នេះគឺជាព្រះ។ ហើយមូលហេតុដែលទ្រង់បានប្រែក្លាយពីឡូហ្គោសទៅជាសាច់ឈាម...អ្វី...? យ៉ាងម៉េចដែរ...? តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរឿងនោះ? ប្រាំនាទីមុននោះ ទ្រង់គឺជា...ទ្រង់គឺជាឡូហ្គោស។ ប៉ុន្តែ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់ទើបតែឈានដល់...

162 ឥឡូវនេះ រាងកាយរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងពីធាតុដប់ប្រាំមួយផ្សេងគ្នានៃពិភពលោក។ យើងដឹងរឿងនោះ។ វាត្រូវបានផលិតចេញពីប៉ូតាស្យូម—និង—និងកាល់ស្យូមបន្តិច—និងប្រេងឥន្ធនៈ ពន្លឺលោហធាតុ និងអាតូម ជាដើម។ ទាំងអស់ដែលបានរួមបញ្ចូលគ្នា ហើយបង្កើតរូបកាយនេះចេញពីធូលីដី។ អ្នកញ៉ាំអាហារ។ នៅពេលអ្នកញ៉ាំអាហារនោះ វាប្រែទៅជា...ពីធូលីដី ហើយវាមកពីធូលីដី ហើយវាគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែដំណើរការជាបន្តបន្ទាប់។ សាច់របស់អ្នក មិនខុសពីសេះ ឬគោ ឬអ្វីផ្សេងឡើយ។ វានៅតែជាសាច់។

163 ហើយ កូនអើយ អ្នកលើកតម្កើងសាច់ឈាម។ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណនោះមានព្រលឹងនៅក្នុងនោះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែសាច់របស់អ្នកគឺគ្រាន់តែជាធូលីដីដូចជាសត្វ។ សាច់របស់អ្នកគឺមិនលើសពីសត្វទេ។ ហើយបើឯងមានតណ្ហានឹងសាច់ឈាមនិងវត្ថុដែលអ្នកឃើញ តណ្ហានឹងមនុស្សស្រី តណ្ហានឹងវត្ថុផ្សេងៗទាំងនោះ វានៅតែជាសត្វ។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកមិនគួរធ្វើវាទេ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនឹងនាំអ្នកទៅលើហើយដាក់អ្នកនៅលើទីទួលខ្ពស់ជាងនោះ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

164 ឥឡូវនេះ ហើយនៅទីនេះគេអូជានីដ៏អស្ចារ្យនេះឈរនៅទីនោះ។ អ្វី... ព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យនោះ អ្នកដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងណាទេ? ទ្រង់គ្រាន់តែឈោងចាប់អាតូមមួយក្តាប់តូច បើកភ្លើងតិចៗ ហើយចាក់ចូល *ដូចនេះ* បានទៅ "វ៉េវ" រាងកាយមួយ ហើយគ្រាន់តែឈានជើងចូលទៅក្នុងវា។ ហ្នឹងហើយ។

165 បាននិយាយថា "មកទីនេះ កាព្រីយ៉ែល" មហាទេវតាដ៏អស្ចារ្យនោះ។ បានទៅ "វ៉េវ" "ជំហាននៅ*ក្នុងនោះ*។"

166 "មកទីនេះ មីកែល" ទេវតានៅខាងស្តាំទ្រង់។ "វ៉េវ។" ដ្បិត..."អ្នកចូលទៅ*ក្នុងនោះ*។"

167 ព្រះ និងទេវតាពីរអង្គ បានដើរចុះមកទីនេះក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស ហើយបានផឹកទឹកដោះគោពីគោ ញ៉ាំប៊័រចេញពីទឹកដោះគោ ហើយញ៉ាំនំប៉័ងពោត ហើយញ៉ាំសាច់គោ។ ទេវតាពីររូបនិងព្រះ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ នោះជាម៉ិលគីស្សាដែក ដែលអ័ប្រាហាំបានជួប គឺមកពីការកាប់សម្លាប់ស្តេច។ នោះជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

168 ចូរទៅមុខ នៅទីនេះនៅក្នុងហេព្រើរទី៧ បាននិយាយថាៈ "ប៉ុន្តែបានធ្វើឡើងតាមលំដាប់ដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" ទ្រង់នៅទីនោះ។ ទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដោយអង្គទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានយាងទៅខាងក្រៅនៅទីនោះ ហើយគ្រាន់តែបានផ្លាស់ប្តូរធូលីនោះត្រឡប់ទៅជាធូលីម្តងទៀត ហើយបានបោះជំហានទៅក្នុងសិរីល្អវិញ។

169 ហើយពួកទេវតា ក៏បានរំដោះឡុតនិងលោកស្រីឡុតមកវិញភ្លាម ហើយនាងក៏មើលទៅក្រោយទៀត។ គាត់បាននិយាយថា បានប្រាប់ពួកគេកុំឱ្យធ្វើវាទៀត។ ហើយពួកគេក៏ចូលទៅក្នុងទីនោះ—ដល់វត្តមានរបស់ព្រះ។

170 ឥឡូវនេះ យើងសង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំងចំពោះសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលយើងបម្រើនៅយប់នេះ! ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ គឺព្រះយេហូវ៉ា ជាបង្គោលភ្លើងគង់នៅជាមួយយើង។ បង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងអំណាច និងសកម្មភាព ហើយលើកតម្កើង... សូមឲ្យគេយករូបទ្រង់ ជាព្រះយេហូវ៉ាតែមួយ។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រឡប់ទៅជាព្រះវិញ ហើយរស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ជារៀងរហូត។ ទ្រង់នៅទីនោះ។

171 ទ្រង់មានឈ្មោះយើងនៅលើសៀវភៅទ្រង់ ដោយស្បថដោយទ្រង់ផ្ទាល់ ដ្បិតគ្មានអ្នកណាធំជាងទ្រង់អាចស្បថបានឡើយ ថាទ្រង់នឹងប្រោសយើងឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ "អ្នកដែលបរិភោគសាច់ឈាមខ្ញុំ ហើយផឹកពីឈាមរបស់ខ្ញុំ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ អ្នកណាមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដេញចេញដោយប្រាជ្ញាឡើយ។ អ្នកណាដែលស្ដាប់ព្រះបន្ទូលខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនដែលត្រូវកាត់ទោសឡើយ គឺត្រូវឆ្លងផុតពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។"

172 ម្នាក់នោះគ្រាន់តែឈោងយកកាល់ស្បូមនិងប៉ូតាស្យូមមួយក្ដាប់តូច ទៅ "វើរ" ហើយអ្នកនៅទីនោះម្ដងទៀត។ ហើយឈ្មោះរបស់ខ្ញុំគឺនៅលើសៀវភៅរបស់ទ្រង់។ ហូ-ហូ! ហូ-ហូ-ហូ-ហូ! តើខ្ញុំខ្វល់ខ្វាយពីរបៀបដែលស្មារបស់ខ្ញុំកំពុងឡើងចុះ តើខ្ញុំមានអាយុប៉ុន្មាន? ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ គ្មានការព្រួយបារម្ភបន្តិចសោះ។

173 បងប្រុសមៃ នៅថ្ងៃមួយនេះ ជូនពរបេះដូងរបស់អ្នក បងប្រុស នៅពេលដែលត្រែដ៏អស្ចារ្យនឹងមក សំឡេងនោះ ហើយយ៉ូសែបនឹងដើរចេញ។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់នឹងបន្ទូលថា "កូនៗ!" "វើរ។" យើងនឹងនៅទីនោះ បានដូចជារូបរាងរបស់ទ្រង់ ក្មេងជារៀងរហូត ភាពចាស់នឹងកន្លងផុតទៅ ហើយជំងឺ បញ្ហា ទុក្ខព្រួយបានបាត់។ សូមលើកតម្កើងព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់!

174 នោះជាអ្នកដែលទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈ ថ្ងៃនេះ ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់។ "នៅសម័យដើមនិងរបៀបផ្សេងៗគ្នា ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈហោរា ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ តាមរយៈព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។" ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ចិត្តមនុស្សគ្រប់រូប ដែលទ្រង់បានហៅ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់បានទទួលអារម្មណ៍ពីសំឡេងទ្រង់ ឬបានឮទ្រង់គោះបេះដូងអ្នក សូមកុំបែរចេញពីវា។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

175 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យប់នេះ យើងរីករាយណាស់ដែលបានដឹង អំពីការបើកសំបុត្រគម្ពីរហេព្រើរនេះ របៀបដែលប៉ុលបានត្រលប់ទៅដំណឹងល្អវិញ។ គាត់នឹងមិនយកវាមកស្ដាប់តាមការនិយាយ ឬតាមបទពិសោធន៍នោះទេ។ គាត់ចង់ឱ្យយើងដឹងថាអ្វីជាសេចក្ដីពិត។ ហើយគាត់បានត្រលប់ទៅដំណឹងល្អវិញ ហើយគាត់...ត្រឡប់ទៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់វិញ ដំណឹងល្អដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ

ដល់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានឃើញតាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាចាស់នៅទីនោះ គ្រប់ស្រមោល និងតួអង្គ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងទទួលបានសៀវភៅហោព្រើរដ៏អស្ចារ្យនេះនៅយប់នេះ។ ហើយយើងឃើញវា ព្រះអម្ចាស់ ហើយយើងស្រឡាញ់វា។ ហើយតាមសម័យកាល វាត្រូវបានដុត វាត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ វាត្រូវបានព្យាយាមកំទេចចោល ប៉ុន្តែនាងគ្រវីឡើងដដែល។ ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្ថានសួគ៌និងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។"

176 ពេលនោះ អ្នកសង្ស័យក៏និយាយថា "អញ្ចឹងអ្នកបាននិយាយថា 'ប៉ុលបានសរសេររឿងនេះ។'" មិនមែនប៉ុលទេ ប៉ុន្តែជាព្រះដែលនៅក្នុងប៉ុល ការច្នៃប្រឌិតនោះគឺនៅខាងក្នុងរបស់ប៉ុល។

177 ដូចជានៅក្នុងដាវីឌដែរ ពេលគាត់និយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនឱ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំរងទុក្ខដើម្បីឃើញអំពើពុករលួយ ហើយខ្ញុំក៏មិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ។" ហើយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានយកពាក្យទាំងនោះចេញពីហោរានោះ ហើយចូលទៅក្នុងឋាននរក។ ហើយបាននិយាយថា "រុះរោងឧបោសថនេះចោល ហើយខ្ញុំនឹងសង់វាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។" ហើយទ្រង់បានធ្វើវា ដោយសារតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនអាចបរាជ័យបាន គ្មានសូម្បីបន្តិចអាចបរាជ័យបានទេ។ តើយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងណា យូរីម ធូមមីម ដ៏អស្ចារ្យនេះ ហើយដើម្បីដឹងថាបទពិសោធន៍របស់យើងនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់ បានបង្ហាញនៅលើព្រះគម្ពីរនេះនៅទីនេះ! យើងកើតជាថ្មី មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

178 ព្រះអង្គជាទីស្រលាញ់ ប្រសិនបើយប់នេះ មានបុរសឬស្ត្រីនៅក្នុងទីនេះ ក្មេងប្រុស ឬក្មេងស្រី ដែលមិនធ្លាប់បានឃើញរឿងនេះ តើគេអាចងើបឡើងដោយរបៀបណាបើគ្មានជីវិតនៅទីនោះ? អូ ពួកគេនិយាយថា "ខ្ញុំមានជីវិត។"

179 ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "នាងដែលរស់នៅដោយរីករាយនោះបានស្លាប់ទៅក្នុងកាលដែលនាងនៅមានជីវិត។ អ្នកនិយាយថាអ្នកមានជីវិត ប៉ុន្តែអ្នកបានស្លាប់ហើយ។ អ្នកបានប្រកាស" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ថាអ្នកមានជីវិត ប៉ុន្តែអ្នកបានស្លាប់ហើយ។ អ្នកនិយាយថាអ្នកមានហើយមិនត្រូវការអ្វីទាំងអស់។ តែមិនដឹងថាអ្នកក្រ ហើយវេទនាទេ ហើយអាក្រាត ខ្វាក់ភ្នែក ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។"

ហើយនោះគឺជាស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។ របៀបដែលពួកគេខកខានរបស់ដ៏អស្ចារ្យ និងមានតម្លៃទាំងនេះ។

ដើម្បីដឹងថាព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ ដែលអាចបង្កើតបានតែ...ទ្រង់មានបន្ទូលថា "យកត្រីតូចៗមកឱ្យខ្ញុំ។" ទ្រង់ត្រូវយកត្រីទៅ—ដើម្បីធ្វើអ្វីមួយជាមួយវា។ បង្ហាញថាការរស់ឡើងវិញត្រូវតែមានអ្វីមួយ ដើម្បីធ្វើអ្វីមួយជាមួយវា។ ទ្រង់មិនត្រឹមតែធ្វើជាមួយត្រីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានចំអិនត្រីនិងធ្វើនំប៉័ង។ ហើយទ្រង់បានចម្អែតមនុស្សប្រាំពាន់នាក់ដោយត្រីតូចៗ...នំប៉័ងតូចៗ និងត្រីពីរក្បាល។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ វាស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវតែមានអ្វីមួយនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។

ព្រះអើយ សូមឲ្យយើងដាក់ខ្លួនយើងនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ យប់នេះ ហើយនិយាយថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ចូរយកទូលបង្គំដូចជាខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ទូលបង្គំនៅទីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំទៅជាមួយនឹងក្តីសង្ឃឹមនេះដែលមាននៅក្នុងទូលបង្គំ ដោយដឹងថាទូលបង្គំបានកើតជាថ្មី ហើយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បានធ្វើកំណត់ត្រាជាមួយទូលបង្គំ ហើយបានធ្វើជាសាក្សីដោយវិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំថា ទូលបង្គំជាកូនប្រុសរបស់ទ្រង់ ឬជាកូនស្រីរបស់ទូលបង្គំ។" ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនោះ ទ្រង់នឹងលើកពួកគេឡើង។ សូមទ្រង់ប្រទានមក ព្រះបិតា។

180 ហើយខណៈដែលយើងអោនក្បាល តើមាននរណាលើកដៃអ្នកទេ និយាយថា "ចងចាំខ្ញុំផង បងប្រុសប្រាណហាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំចង់ឱ្យព្រះស្គាល់ខ្ញុំនៅពេល...មុនពេលខ្ញុំចាកចេញពីផែនដីនេះ ថាទ្រង់នឹងស្គាល់ខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់ទ្រង់នឹងហៅឈ្មោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងឆ្លើយ។" ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់កូន។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក ហើយអ្នក ហើយអ្នក ស្ត្រី។ នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត? គ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នក។ និយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។" នោះហើយជាអ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រីវ័យក្មេង។ នោះជាការល្អ។

181 ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលក្បាលរបស់អ្នកត្រូវបានអោន អធិស្ឋាន ខ្ញុំនឹងច្រៀងខនៃបទចម្រៀងនេះ

កុំលោភលន់ទ្រព្យឥតប្រយោជន៍របស់លោកិយ
វាឆាប់ខូចណាស់
សង់ក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
ពួកគេនឹងមិនបាត់បង់ឡើយ!

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
បង្កើតក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!

182 ពេលនាងកំពុងលេងភ្លេងហើយអោនក្បាល តើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើង និយាយថា "បាទ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំនៅទីនេះ"? តើវានឹងធ្វើអ្វី? វានឹងបង្ហាញពីស្មារតីរបស់អ្នក នៅក្នុងអ្នក បានធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ "ទូលបង្គំចង់បានព្រះហស្ដរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់។" ព្រះប្រទានពរអ្នក ក្មេងស្រីតូច។ "ទូលបង្គំនឹងលើកដៃឡើង។" សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក ក្មេងស្រីតូចនៅទីនេះ។ មិនអីទេ សម្លាញ់ ព្រះទ្រង់ ត្រេកអរណាស់ដែលឃើញអ្នកធ្វើដូច្នោះ អ្នកដឹងទេ។ "សូមឲ្យកូនតូចមករកខ្ញុំ។"

183 "ទូលបង្គំចង់ឱ្យ ទ្រង់កាន់ដៃទូលបង្គំ។ ហើយនៅថ្ងៃនោះ ទូលបង្គំចង់នៅក្នុងព្រះហស្ដទ្រង់ ថា នៅពេលដែលទ្រង់ហៅ ទូលបង្គំនឹងមក។" បាទ ដូចឡាសារដែរ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងស្រី។

នៅពេលដំណើររបស់យើងត្រូវបានបញ្ចប់
ប្រសិនបើចំពោះព្រះអ្នកគឺពិតត្រង់
យុត្តិធម៌និងភ្លឺនៅផ្ទះរបស់អ្នកក្នុងសិរីល្អ
ព្រលឹងដែលត្រេកអរនឹងឃើញ។

តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីឥឡូវនេះ?

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
សង់ក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!

184 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ដៃជាច្រើនបានលើកឡើង នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំតូចនេះយប់នេះ ថាពួកគេចង់ចាប់យកដៃដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលមិនផ្លាស់ប្ដូរ របស់ទ្រង់នៅយប់នេះ។ ដោយដឹងថាអ្វីដែលប្ដេជ្ញាចំពោះទ្រង់...ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំ...គ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងត្រូវបាត់បង់ឡើយ។ ហើយខ្ញុំនឹងលើកពួកគេឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ មិនអាចវិនាស មិនអាចមកជំនុំជម្រះបានឡើយ ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។" ហើយមានជីវិតអស់កល្បតែមួយ។ នោះមកពីព្រះ តែមួយអង្គ។ វាគឺជាព្រះ។ ហើយយើងក្លាយជាផ្នែកនៃព្រះ ជាច្រើនដែលយើងជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ ពេលយើងមានវិញ្ញាណរបស់ព្រះនៅក្នុងយើង យើងគិតដូចជាព្រះ។ យើងគិតពីសេចក្ដីសុចរិតនិងភាពបរិសុទ្ធ ហើយយើងព្យាយាមរស់នៅដើម្បីផ្គាប់ចិត្តទ្រង់។

185 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រោសប្រទាន ជីវិតប្រភេទនោះនឹងចូលទៅក្នុងមនុស្សគ្រប់រូបដែលបានលើកដៃឡើង។ ហើយអ្នកដែលគួរតែលើកដៃឡើង ហើយមិនបានលើក ទូលបង្គំសូមអង្វរថាទ្រង់នឹងនៅជាមួយពួកគេ។ សូមប្រោសប្រទានព្រះបិតា។ ហើយនៅពេលដែលការធ្វើដំណើរត្រូវបានបញ្ចប់ ជីវិតត្រូវបានបញ្ចប់ សូមឱ្យយើងចូលទៅក្នុងភាពសុខសាន្តនៅថ្ងៃនោះ ជាមួយនឹងទ្រង់ កន្លែងដែលយើងមិនចាស់ មិនឈឺ មិនដែលមានបញ្ហា។ រហូតដល់ពេលនោះ សូមរក្សាយើងដោយអំណរ និងសប្បាយ ដោយសរសើរទ្រង់ ដ្បិតយើងទូលសូមក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ អាម៉ែន។

186 អ្នកជឿទាំងអស់ ឥឡូវនេះ សូមលើកដៃឡើងច្រៀងបន្ទរនោះ។

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!
សង់ក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្ដូររបស់ព្រះ!

187 ឥឡូវនេះសូមគ្រហឹមតាម។ ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងធ្វើដូច្នេះ អ្នកជិតខាងរបស់អ្នក អ្នកនិយាយថា "ព្រះប្រទានពរអ្នក អ្នកជិតខាង។" ចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ដែលនៅក្បែរអ្នក។ "ព្រះប្រទានពរអ្នក។" ទាំងសងខាងឥឡូវនេះ។ នៅលើ

ភាគីទាំងពីរចាប់ដៃ។ "ព្រះប្រទានពរអ្នក អ្នកជិតខាង។ ព្រះនៅជាមួយអ្នក។" "កសាងក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្បជានិច្ច។"

ដុក ខ្ញុំដឹងថាវានៅទីនោះ បងប្រុស។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបាននៅទីនោះ បងប្រុសនេវីល យូរមកហើយ។

នៅពេលដែលការធ្វើដំណើរនេះត្រូវបានបញ្ចប់

នឹងកើតឡើង នៅថ្ងៃណាមួយនេះ។

បើយើងពិតចំពោះព្រះ

យើងនឹងឃើញបងប្រុសស៊ីវ៉ែតនៅទីនោះ។

ភ្លឺនិងចាំង ផ្ទះរបស់អ្នកនៅសិរីរុងរឿង
ព្រលឹងដែលត្រេកអរនឹងឃើញ។

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!

ខ្ញុំចូលចិត្តការថ្វាយបង្គំនោះ បន្ទាប់ពីសារ។

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!
សង់ក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!

ពេលវេលាគឺពោរពេញទៅដោយការផ្លាស់ប្តូរដ៏លឿន
ផែនដីគ្មានចលនានឹងឈរ
សង់ក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់...

អនុញ្ញាតឱ្យយើងមើលទិដ្ឋភាពនៃទ្រង់ ដែលមើលមិនឃើញនៅកណ្តាលឥឡូវនេះ ហើយគ្រាន់តែថ្វាយបង្គំទ្រង់ឥឡូវនេះ នៅពេលយើងច្រៀង។

កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!
បង្កើតក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើរឿងអស់កល្ប
កាន់ដៃដែលមិនផ្លាស់ប្តូររបស់ព្រះ!

សុខសាន្ត! សុខសាន្ត! សេចក្តីសុខសាន្តអស្ចារ្យ

សូមថ្វាយបង្គំទ្រង់ឥឡូវនេះ។

ចុះមកក្រោម...

សារនោះចប់ហើយ។ វាជាការថ្វាយបង្គំ។

សូមជូតដល់វិញ្ញាណយើងជារៀងរហូត ទូលបង្គំអធិស្ឋាន
នៅក្នុងភ្លួងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនអាចយល់បាន។

គ្រាន់តែងូតនៅក្នុងទ្រង់។

សុខសាន្ត! សុខសាន្ត! សេចក្តីសុខសាន្តអស្ចារ្យ
ចុះមកពី...

ប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យនោះ វាកំពុងបើកហើយ។

...ខាងលើ
សូមសម្អាតវិញ្ញាណយើងជារៀងរហូត ខ្ញុំអធិស្ឋាន
នៅក្នុងភ្លួងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនអាចយល់បាន។

វាមិនគ្រាន់តែធ្វើអ្វីមួយទេ?

...សន្តិភាពដ៏អស្ចារ្យ
ចុះពីព្រះបិតារបស់យើងនៅស្ថានលើ
សូមសម្អាតវិញ្ញាណយើងជារៀងរហូត ខ្ញុំអធិស្ឋាន
នៅក្នុងភ្លួងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនអាចយល់បាន។

អត់មានអីទេ គ្រាន់តែសម្បូរនិងផ្អែម?

188 ឆ្ងល់ថាតើមានមនុស្សឈឺចង់ចាក់ប្រេងតាំង និងអធិស្ឋានសុំឬអត់? ប្រសិនបើមាន សូមស្វែងរកកន្លែងរបស់អ្នក។ នេះជាស្ត្រីអង្គុយលើកៅអីរុញនៅទីនោះ? ទុកឱ្យនាងនៅស្ងៀម។ ខ្ញុំនឹងមក អធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ នាងនឹងមិនចាំបាច់ក្រោកពីកៅអីទេ។ មួយទៀត?

អូ តើអ្នកមិនចូលចិត្តផ្នែកនៃកម្មវិធីនេះទេឬ? មានប៉ុន្មាននាក់មានអារម្មណ៍ដឹងថា មានវត្តមានរបស់ព្រះនៅទីនេះ? នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយអំពី។ ដូចគ្នា...អ្នកគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ដូច...តើមានអារម្មណ៍ប៉ុន្មាននាក់ដែលអ្នក

អាចស្រែកចេញ? ឥឡូវយើងគ្រាន់តែមើល។ គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្លួនអ្នកចង់ស្រែកចេញ។ ឃើញទេ?

សន្តិភាព! សន្តិភាព! សន្តិភាពដ៏អស្ចារ្យ
ចុះពីព្រះវរបិតាខាងលើ
ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ដល់វិញ្ញាណទូលបង្គំជារៀងរហូត
នៅក្នុងភ្លូងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនអាចយល់បាន។
បំភ្លឺទូលបង្គំ

189 ពេលយើងថ្វាយបង្គំ យើងនឹងចាក់ប្រេងតាំងអ្នកជំងឺ ហើយអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ តើអ្នកអាចមកតាមផ្លូវនេះបានទេ លោកស្រី?

190 តើនេះមានន័យថាម៉េច? "ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។" អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ គ្រាន់តែច្រៀងចម្រៀងនោះ។ សូមគិតអំពីព្រះយេស៊ូវបានប្រោសអ្នកជំងឺ។

លាបប្រេងឱ្យនាង...?...

ហេព្រើរ ជំពូកមួយ KHM57-0821

(Hebrews, Chapter One)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃពុធ ទី២១ សីហា ១៩៥៧ នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ ជេសហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាយណា U.S.A រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG